

MÚSICA

1r ESO

Música

Tema 1: So i soroll

1. La comunicació sonora

En la comunicació sonora intervenen quatre elements: **Emissor**, **Canal**, **Missatge sonor** i **receptor**.

Per establir una comunicació sonora necessitem un **emissor** que envii un **missatge** al **receptor** per un **canal** i en un **codi** que aquest pugui entendre. Si no s'entén el codi no hi ha comunicació.

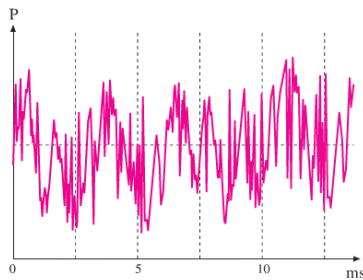
Ex. Són les vuit menys cins i al pati de l'escola estan reunits tots els alumnes. Quan sona el timbre un alumne nou no sabrà què vol dir per tant no hi ha comunicació perquè no entén el codi. Per un alumne antic sí hi haurà comunicació perquè sap que quan sona el timbre ha de pujar a classe.

La comunicació sonora es fa a partir de sons i sorolls.

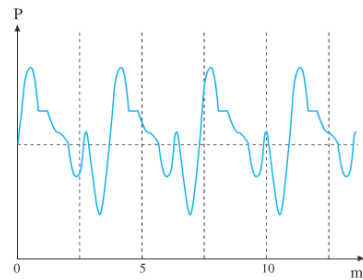
Exercici 1

Imagina que circules en cotxe per un carrer força transitat; se sent de lluny la sirena d'una ambulància i observes que, paulatinament, els vehicles es van desplaçant de carril. Explica per què es produeix aquesta acció i a qui correspon cadascun d'aquests papers: emissor, canal i receptor.

2. So i soroll

El **soroll** és la conseqüència de la vibració irregular de les ones sonores, que oscil·len amb una freqüència no periòdica. Aquest fet pot provocar una sensació auditiva desagradable.

El **so** es produeix quan les ones sonores generen una freqüència de vibració periòdica; és a dir quan té lloc una vibració regular.

En música es treballa a partir de **sons i sorolls**.

- Les notes són sons, però quan les combinem podem formar sorolls.
- Els instruments de corda, vent i els instruments de percussió d'altura determinada generen sons.
- Els instruments de percussió d'altura indeterminada generen sorolls.
- Els instruments electròfons poden generar sons o sorolls.

És important saber que la definició de so com sensació agradable i soroll com sensació desagradable no és correcta.

Recorda quantes vegades has sentit aquest diàleg

-Vols baixar aquest soroll insuportable?

-Però si és la millor música que tinc!

3. Contaminació sonora.

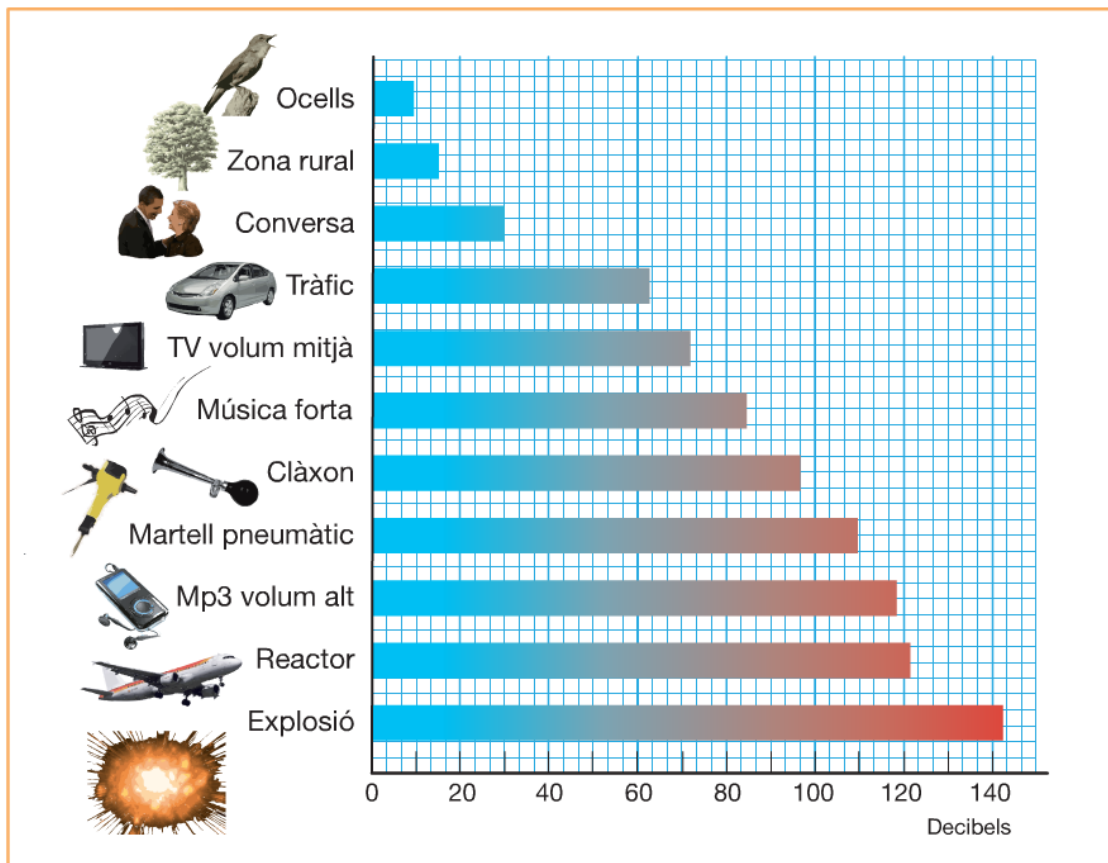
La nostra societat és molt sorollosa. La **contaminació sonora** es produeix quan ens trobem en un ambient amb un **excés de sons o sorolls** o on només hi ha un sol so o soroll però amb **una intensitat (volum) molt alt**.

La intensitat o volum es mesura en **decibels (dB)**. A partir de 75 dB el so o soroll pot provocar molèsties. Els 120dB es consideren el límit d'intensitat que l'oïda humana pot tolerar. Si es sobrepassa es pot causar una pèrdua d'audició.

Exercici 2: Observa aquestes dues imatges i descriu-ne l'entorn sonor. Quina s'acosta més a la realitat sonora de casa teva?

Exercici 3: Observa aquesta taula i escriu quants decibels produeix cada un dels sons o sorolls que hi ha representats.

Exercici 4: Visiona el vídeo i respon a les preguntes

- Quins sorolls sent el personatge quan surt de casa? De quines fonts provenen?

- Quines creus que es podrien evitar o bé disminuir? Proposa solucions per això.

4. Qualitats del so.

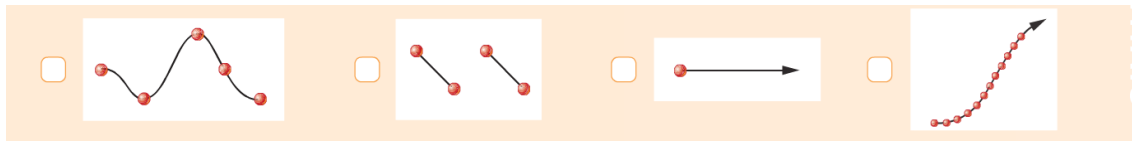
Els sons tenen unes característiques que ens permeten identificar-los. Són el que anomenem **qualitats del so: la altura, la durada la intensitat i el timbre.**

Qualitat	Altura	Durada	Intensitat	Timbre
Diferencia	agut - greu	llarg - curt	fort - fluix	instrument o font sonora que emet el so
Associada amb	notes musicals	figures rítmiques	Dinàmiques	Instrument o font sonora
Valors	do, re, mi, fa, sol, la, si	rodona, blanca, negra, corxera, semicorxera	<i>ff-f-mf-mp-p-pp</i>	Ex. Trompeta, violí

Figures rítmiques

Exercici 5: Relaciona els exemples auditius que ara escoltaràs amb un d'aquests gràfics. Els punts de cada gràfic representen els sons, col·locats a més o menys altura. Numera'ls de l'1 al 4 segons l'ordre de l'audició.

Exercici 6: Escolta un fragment de la banda sonora de la pel·lícula *Jaws*.

- Què succeeix pel que fa a la intensitat de la música?
- Quin efecte et produeix?

5. Les frases i els temes musicals

Les melodies estan formades per **frases musicals** que poden ser **suspensives** o **conclusives**.

- Es diu que una frase es **suspensiva** quan acaba amb sensació de suspens, sense descans o repòs total.
- Es diu que una frase es **conclusiva** quan acaba amb sensació de descans o repòs total.

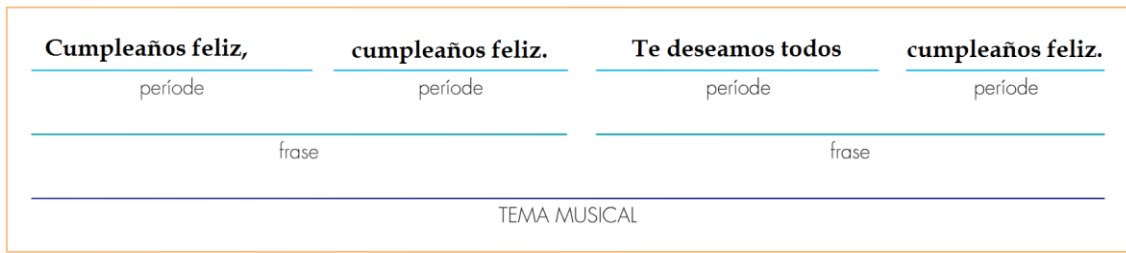
Les frases es poden dividir en parts més petites anomenades **períodes**.

Una o més frases formen un **tema musical**.

Si ho comparem amb el llenguatge escrit...

- Un període seria com una part d'una frase: el subjecte o el predicat.
- Una frase musical seria com una frase gramatical.
- Un tema musical seria com un paràgraf.

Mira com seria l'anàlisi en frases, períodes i tema de la següent cançó

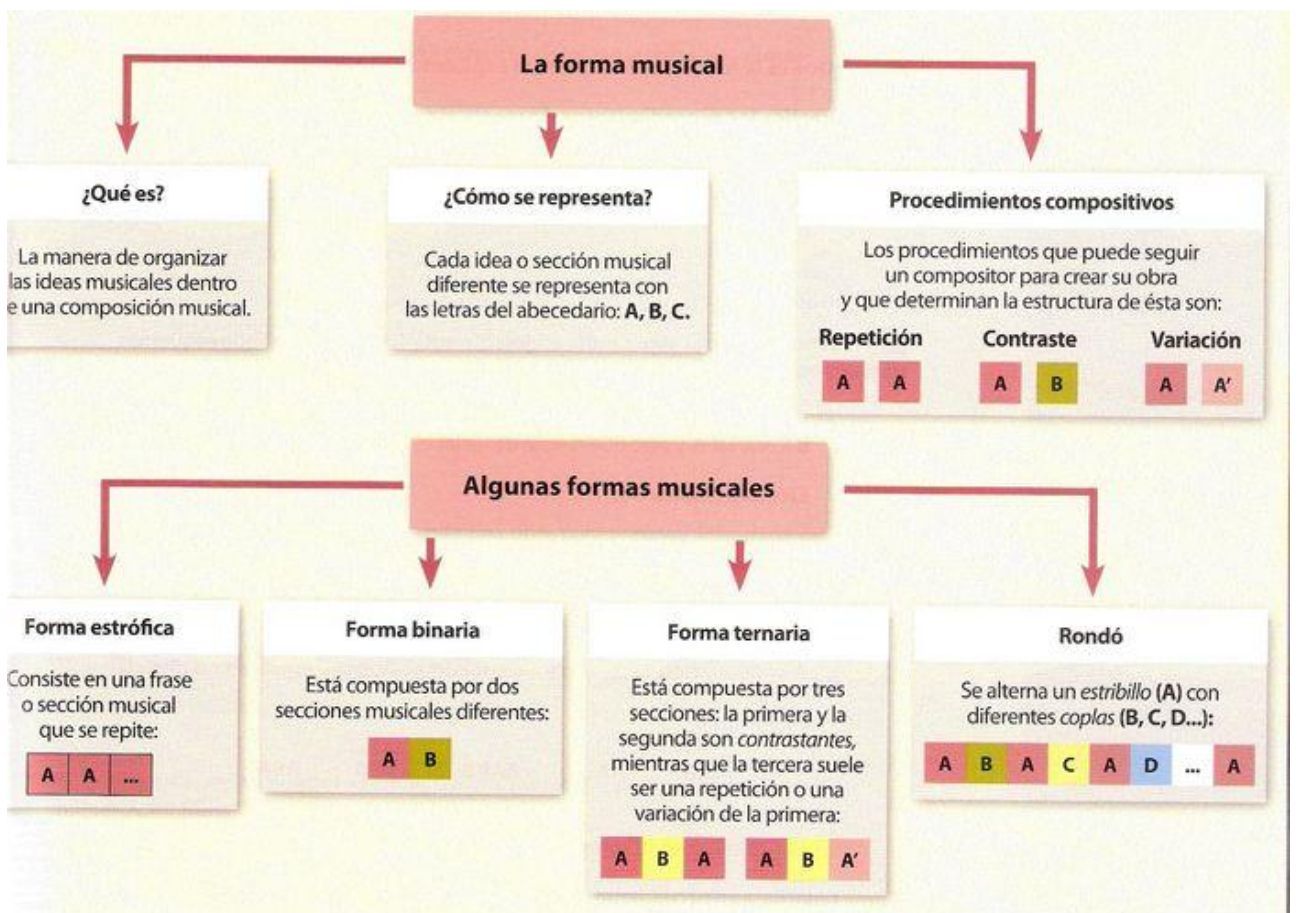
Exercici 7: Escolta el tema del *Te Deum* de Charpentier. El formen dues frases gairebé idèntiques. Indica quina és la suspensiva i quina és la conclusiva.

- 1a frase →
- 2a frase →

Exercici 8: Escolta el tema del *Pompa i circumstància* de Elgar. Quantes frases formen aquest tema? Indica si són conclusives o suspensives.

Exercici 9: Escolta el tema del *Peer Gynt* de Grieg. Quantes frases formen aquest tema? Totes són igual? En què s'assemblen?

6. Les formes musicales.

7. Audició: *Música pels reials focs d'artifici* de Händel.

L'obra

Händel va compondre la *Música per als reials focs d'artifici* l'any 1749. Es tracta d'un encàrrec del rei Jordi II d'Anglaterra per celebrar el final de la guerra de successió austríaca.

És una obra orquestral pensada per ser interpretada a l'aire lliure i amb l'acompanyament de focs artificials.

Té cinc parts. Ara n'escoltaràs la quarta, titulada «La Réjouissance», que en francès vol dir 'diversió', 'alegria'.

Georg Friedrich Händel
(1685-1759)

G.F. Händel va néixer a Alemanya el 1685. El seu pare, cirurgià, volia que es dedicés a les lleis, però ell sempre es va interessar per la música. Va treballar a diferents llocs d'Europa. Primer es va traslladar a Hamburg (Alemanya) i més tard va viatjar a Itàlia, on va estrenar algunes de les seves òperes.

Es va instal·lar a Londres (Anglaterra), va treballar per al rei i es va nacionalitzar britànic. Fundà la Royal Academy of Music, destinada a la producció d'òperes. Va ser un músic molt valorat en la seva època i, a part de les **òperes**, va compondre **oratoris** (obres de temàtica generalment religiosa, amb parts vocals i instrumentals); **El Messies** n'és el més famós. També va compondre **música instrumental**, com la *Música aquàtica*.

Exercici 10: Escolta el tema del *La Réjouissance* de Händel. Aquesta obra està feta a partir de dos temes musicals (A i B). Completa el musicograma amb A o B.

A	B		
			
A			B
			

e) Un eslògan és una frase curta que preten captar l'atenció sobre el producte que s'anuncia. Hi ha cap eslògan a l'anunci? En cas de resposta afirmativa, quin és?

Exercici 11: Mira l'anunci dels pantalons texans i respon a les preguntes.

a) Explica què mostren les imatges.

b) Com classificaries aquesta música, com música vocal o instrumental?

c) Creus que aquesta música reforça les imatges o vol contrastar amb elles? Raona la teva resposta.

d) El producte que s'anuncia es veu clarament en aquest anunci?

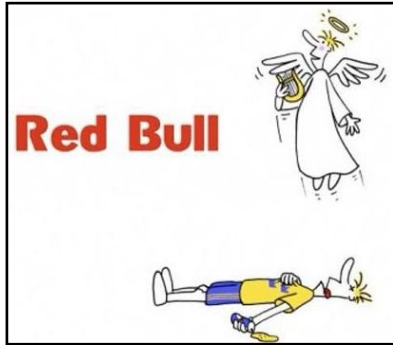
e) A qui va dirigit el producte?

f) Amb quina d'aquestes paraules relacionaries el missatge que es desprèn de les imatges?

Valor Alegria Llibertat Joventut Bondat

g) El missatge té relació amb el producte? Reflexiona sobre aquesta frase i la següents imatges i digues si és aplicable:

“La publicitat utilitza diverses tàctiques per vendre un producte com, per exemple, atorgar-li un valor imaginari o fals.”

Activitats del tema

1. Posa un exemple de comunicació sonora en el qual s'especifiqui qui són l'emissor, el canal, el receptor i el missatge sonor.

2. Escull un dels següents paisatges sonors i explica quins elements poden introduir contaminació sonora en aquest ambient. Proposa solucions per evitar-la.

Dins un autobús

Una festa popular

3. Posa un exemple de so i un altre de soroll. Quines sensacions tens quans els escoltes?

	Exemple	Sensacions
So		
Soroll		

4. Escriu C (cert) o F (fals).

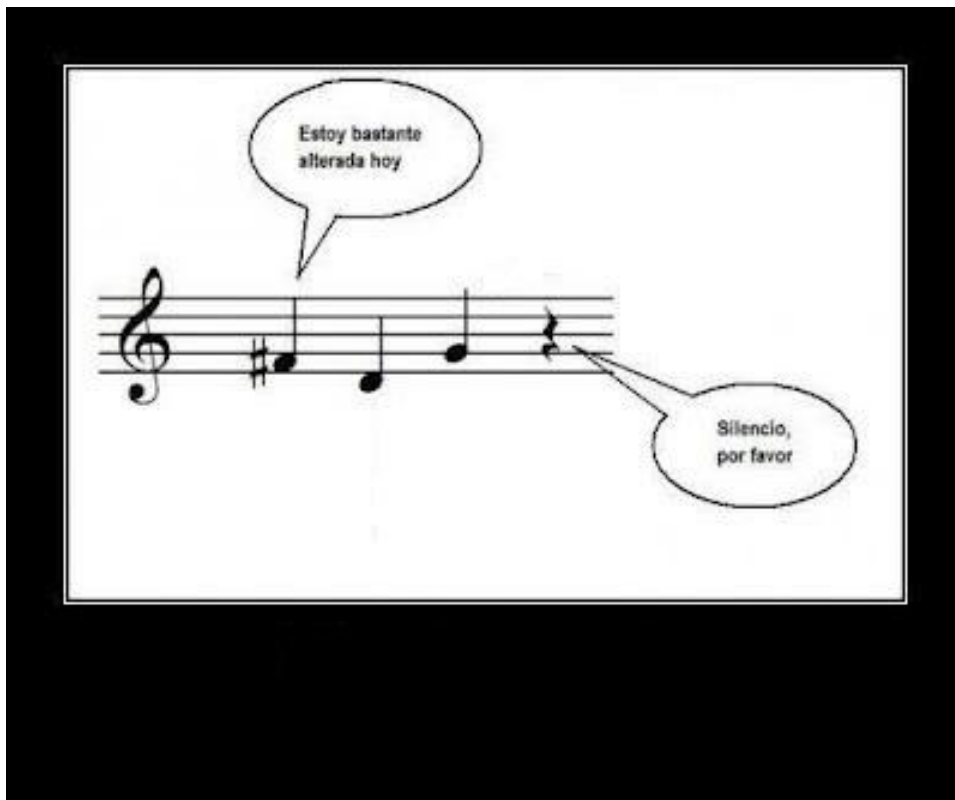
1. El so d'una oreneta és més greu que el d'una granota.
2. En una obra musical la intensitat dels sons pot variar.
3. El timbre d'una flauta és diferent del d'una trompeta.
4. Les figures rítmiques representen l'altura del so.
5. Les dimensions i el material d'un instrument en poden fer variar el timbre.
6. A més intensitat de so, menys risc de problemes auditius.
7. Les notes musicals representen la durada del so.

Transforma les frases que siguin falses en veritables o certes (indica davant el seu número).

5. Mira l'anunci publicitari que et posarà el professo o la professora, escriu-ne el títol i completa la taula.

Títol:

Producte que s'anuncia	Imatges que hi apareixen	Estil de la música	Paper de la música	Eslògan	Valor afegit al producte	Què es el primer que recordes de l'anunci?
			☐ Reforça les imatges. ☐ Contrasta amb les imatges.			

Música

Tema 2: L'altura del so

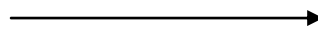
Al primer tema estudiàvem les qualitats del so. En aquest segon tema desenvoluparem la primera d'elles: l'altura.

1. Notes musicals i pentagrama.

Per representar gràficament l'altura fem servir les notes musicals.

Per representar el diferents sons fem servir les **notes**.

Però ... t'imagines una partitura així?

Segur que has respost que no ! Per escriure les notes necessitem dos elements més:

- **La clau:** És un signe que determina el nom de les notes. Això significa que si canvies de clau canviaran de lloc les notes al pentagrama ...

Exemple:

Re Si Mi Do

Fa Re Sol Mi

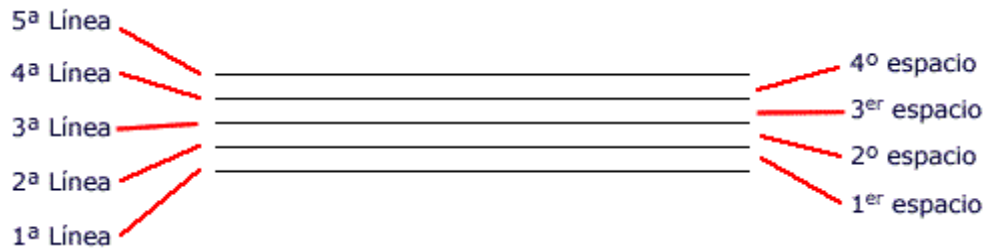
Sol Mi La Fa

De moment només has de conèixer els noms de les notes en la clau de sol.

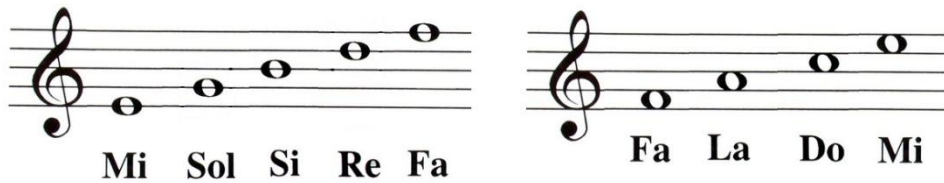
Do Re Mi Fa Sol La Si

Do Re Mi Fa Sol

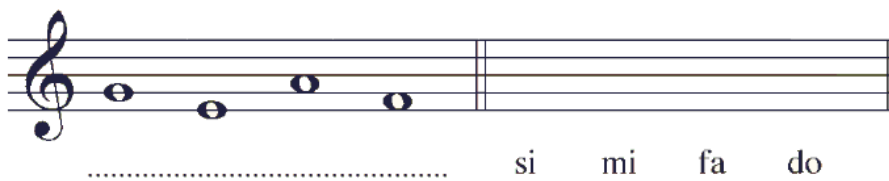
- El **pentagrama**: conjunt de cinc línies paral·leles on es col·loquen les notes. La zona que hi ha entre dues línies es denomina espai. Així el pentagrama està format per cinc línies i quatre espais.

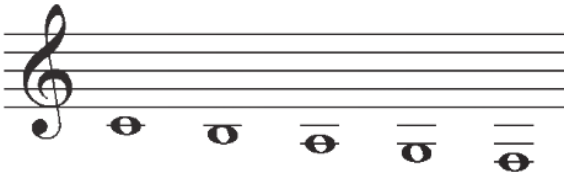

Aquí tens les notes que s'escriuen a les cinc línies i als quatre espais:

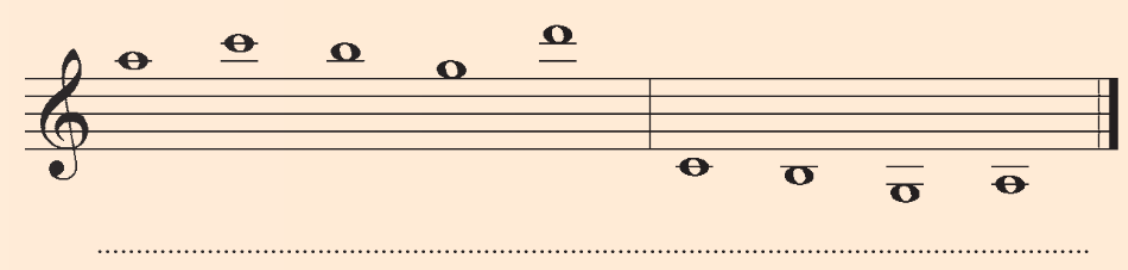
Exercici 1: Escriu el nom de les notes o posa en el pentagrama les notes indicades segons correspongui:

Les notes que no caben en el pentagrama per ser molt agudes o massa greus s'escriuen amb les **línies addicionals**.

Línies addicionals inferiors	Línies addicionals superiors
 <p style="text-align: center; margin-top: 5px;">do si la sol fa</p>	 <p style="text-align: center; margin-top: 5px;">sol la si do re</p>

Exercici 2: Escriu el nom de les notes

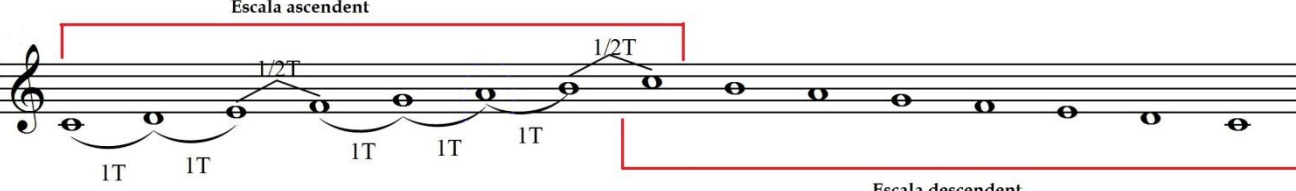
2. L'escala.

L'**escala** és la successió ordenada de les notes musicals. Podem començar una escala per qualsevol nota, però sempre respectant l'ordre de les notes.

Ex. Escala de Do Do - re - mi - fa - sol - la - si - do - ...

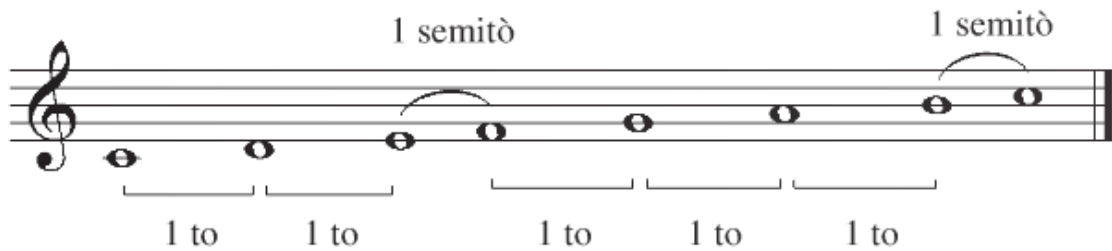
 Escala de Mi Mi - fa - sol - la - si - do - re - mi - ...

Les escales poden ser **ascendents** (quan van de la nota més greu a la més aguda) o **descendents** (quan van de la nota més aguda a la més greu).

3. Distàncies entre notes.

La **distància** entre les notes entre dues notes es d'un to, excepte entre les notes **mi-fa** i **si-do** que serà de mig to (un semitò). ("Mi familia ha sido premiada.")

4. El caràcter d'una obra musical.

És la sensació que ens produeix al escoltar-la. Les sensacions i emocions que ens desperta. Es pot descriure amb diferents adjectius.

- Que suggereixen **tranquil litat**: calmat, serè, pausat, afable, tranquil, relaxant, dolç, suau, delicat.
- Que suggereixen **tristesia**: lànguid, malenconiós, trist, monòton, apagat.
- Que suggereixen **força o energia**: agitat, apassionat, accelerat, desbordant, animat, exaltat, vigorós.
- Que suggereixen **grandesa pretesa**: embafador, pompós, ostentós.
- Que suggereixen **grandesa**: enlluernador, espectacular, grandios, solemne.
- Que suggereixen **alegria**: simpàtic, gracios, encantador, agradable, alegre, amable, espurnejant, còmic.
- Que suggereixen **moviment**: rítmic, enèrgic, marcat.
- Que suggereixen **malestar**: depriment, horrorós, desagradable, odiós, angoixant, tenebrós, irritant, estrident.
- Que suggereixen **suspens o tensió**: estressant, excitant, impactant, misteriós.

Exercici 3: Escolta les següents melodies i defineix el seu caràcter.

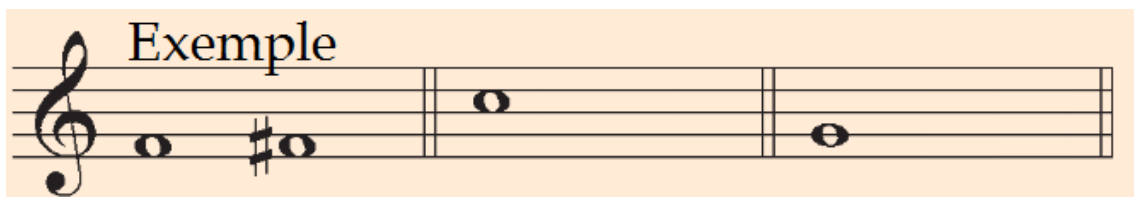
El lament d'Ariadna	
El cant dels ocells	
Els fòssils	

5. Alteracions del so

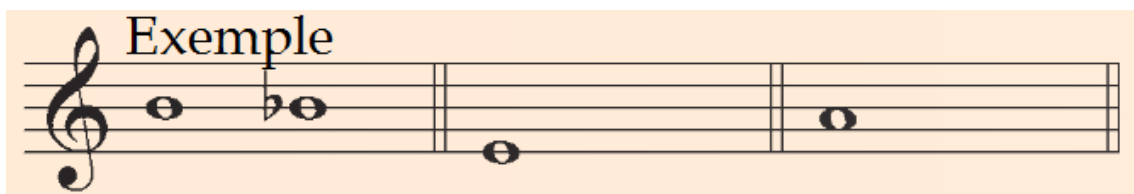
Les **alteracions** són signes gràfics que col·locats davant de les notes modifiquen el seu so.

ALTERACIÓ	SIGNIFICAT	SIGNE
Sostingut	Apuja la nota un semitò.	#
Bemoll	Abaixa la nota un semitò.	b
Becaire	Anul·la l'efecte del sostingut i el bemoll.	♮

Exercici 4: Puja un semitò les següents notes (tal com es fa a l'exemple).

Exercici 5: Baixa un semitò les següents notes (tal com es fa a l'exemple).

Exercici 5: Escolta la cançó, formada per tres parts diferenciades (A,B i C), mentre segueixes el musicograma. Omple les caselles buides.

INTRODUCCIÓ INSTRUMENTAL	A	A	B (+ aguda)	C tornada	PART INSTRUMENTAL AMB FRAGMENTES DE C
				Billie Jean...	
A	C tornada	C
	Billie Jean...	(amb caràcter de coda) Billie Jean...

6. Audició: *Rhapsody in blue* de George Gershwin

1. El compositor

George Gershwin ([Nova York](#), [26 de setembre](#) del [1898](#) - [11 de juliol](#) del [1937](#)) fou un [compositor nord-americà](#). Nasqué a [Brooklyn](#) i era el segon de quatre fills. Gershwin va escriure la major part de la seva música vocal i per a l'escena en col·laboració amb el seu germà gran, l'escriptor [Ira Gershwin](#). Va compondre música per a espectacles musicals de [Broadway](#) i per a sales de concert. La principal aportació de Gershwin haja estat la introducció del jazz en la música de concert.

2. L'obra

Rhapsody in Blue és una composició musical creada per [George Gershwin](#) per a [piano sol](#) i [banda de jazz](#), escrita el [1924](#) i en la que es combinen elements de [música clàssica](#) amb elements del jazz. S'estrenà el [12 de febrer](#) de [1924](#) a l'[Aeolian Hall](#) de [Nova York](#), en un concert titulat "Un experiment en música moderna", *An Experiment in Modern Music*, dirigit per [Paul Whiteman](#) i la seva banda, amb el mateix Gershwin al piano.

En aquesta obra, el compositor volia mostrar el panorama musical de la Nord Amèrica d'aquella època, del blues, del bullici metropolità i l'ànim nacional.

En aquesta rapsòdia la paraula "blue" es refereix tant a l'estil musical [blues](#) (com a cançó d'aquest típic gènere musical americà) com a l'estat d'ànim *blue* que significa en anglès "trist, malenconiós".

La versió per a piano i orquestra simfònica que va ser arreglada per [Ferde Grofé](#) el [1946](#), s'ha convertit en una de les obres més populars de la música clàssica americana.

Ara veuràs dues vegades un fragment de la pel·lícula Fantasia on el dibuixant de Disney ha intentat plasmar en dibuixos el que li suggeria la música. Llegeix amb atenció les preguntes per saber en que t'has de fixar en veure el vídeo.

1. Creus que està ben aconseguida aquesta fusió entre música i dibuixos animats? Perquè?
2. Quina és la part de que més t'ha agradat? Perquè?
3. I la que menys t'ha agradat? Perquè?
4. Escriu les històries dels personatges principals (l'obrer, l'home aturat, la nena i el marit de la senyora rica). Explica com canvia la seva vida al llarg del vídeo i quin és el somni de cada un d'ells.

7. Música i cinema

El cinema és un art que combina imatge i so. El so d'una pel·lícula el componen la veu, la música i els efectes sonors, formant el que tots coneixem com a **banda sonora**.

La música d'una banda sonora es pot compondre expressament per al film, com la música cinematogràfica, o bé es poden utilitzar obres musicals ja existents. De vegades, es combinen les dues coses. En cas de fer servir músiques que ja existeixen, poden ser d'**estils musicals** diferents: clàssica, pop, jazz, popular...

La música té diverses **funcions** en una pel·lícula:

- Realçar el caràcter d'una escena.
 - Acompanyar imatges.
 - Descriure l'estat d'ànim dels personatges o accentuar certes situacions.
 - Crear un estat d'ànim en l'espectador.
 - Preparar al públic per a l'escena següent.
-

Exercici 6: Analitza el següent fragment de la pel·lícula Band of Brothers .

Fragment musical: Quartet de corda Op. 131 de Beethoven

- On estan ambientades les imatges?
- Quants músics hi ha?
- Quins instruments reconeixes?
- Describeu l'escena.

- Creus que es correspon amb el caràcter de la música? Raona la resposta.

- Quina funció té la música en aquest fragment de la pel·lícula?

8. Vídeo: Plink, plunk, plink (The Pink Panther Show)

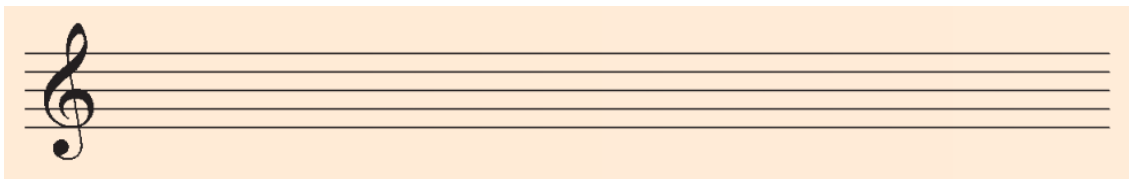
Fragments musicals: *Sinfonia n°5* de Beethoven i *The Pink Panther* de Henri Mancini.

En aquest episodi la Pantera Rosa s'enfada perquè no ha aconseguit un lloc de treball en una orquestra.

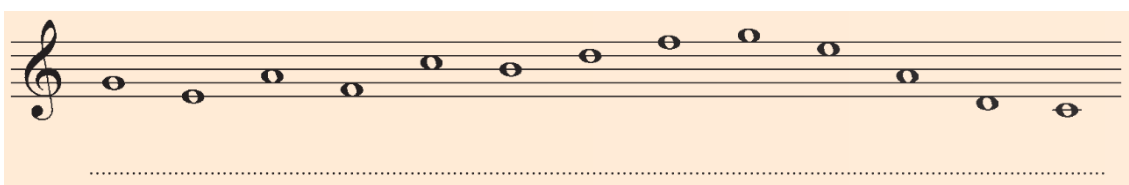
- Què decideix fer la Pantera Rosa?
- Quins instruments toca?
- Estableix diferències d'estil i caràcter entre la música que interpreta l'orquestra i la que toca la Pantera Rosa.
- Has assistit a algun concert d'orquestra?
- Com es tracta en aquest episodi la idea que es té d'un director de orquestra i d'un instrumentista?
- Qui és el personatge que aplaudeix al final?
- Quina funció té la música en aquest curt?

Activitats del tema

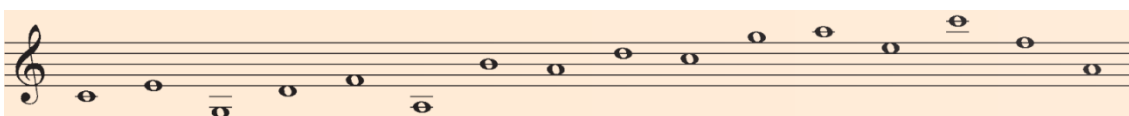
1. Practica l'escriptura de la clau de sol.

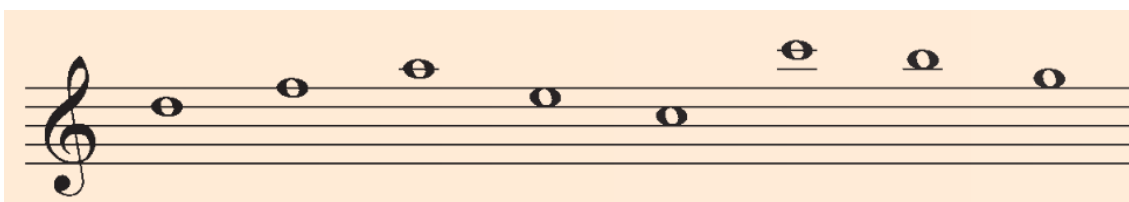
2. Escriu els noms d'aquestes notes.

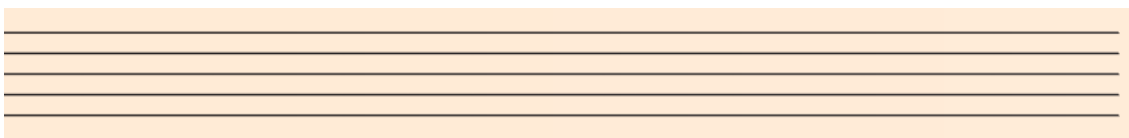
3. Encercla totes les notes *la* que trobis.

4. Posa el nom d'aquestes notes

5. En aquest pentagrama escriu la clau de sol i ordena les notes de l'exercici anterior de manera que formin una escala de Do ascendent.

Música

Tema 3: La duración del sonido

1. La pulsació de la música.

La música té un pols intern que podem percebre, semblant al batec del nostre cor. Quan escoltes una cançó i marques aquest pols constant estàs **marcant la pulsació**.

La **pulsació** és el ritme intern constant que hi ha en la majoria de les obres musicals. Quan marquem la pulsació notem la **velocitat d'interpretació** d'una obra musical.

El **metrònom** és un aparell que marca pulsacions a velocitat constant. Els músics i els ballarins el fan servir per estudiar. Els metrònoms poden ser de pèndol i electrònics. Avui en dia disposem de moltes aplicacions pel sistema Android que ens fan de metrònom.

Molt important: a partir d'ara faràs exercicis i activitats on se't demanarà que portis la pulsació. **S'ha de fer de manera silenciosa!** Pots picar-te a la cama si no fas soroll. Si no ets capaç pica suaument amb un dit sobre l'altra ma o agafa la ma esquerra amb la ma dreta i ves estrenyent rítmicament com si imitessis el batec d'un cor. No portis la pulsació amb els peus!

Exercici 1: Escolta aquests dos fragments musicals mentre portes la pulsació.

- Quin dels dos té la pulsació més ràpida?
- Com definiries el caràcter de cada fragment?
- Creus que la velocitat de pulsació pot tenir algun tipus de relació amb el caràcter d'una obra?

2. Les figures rítmiques.

Cada so o nota musical té una durada concreta. En música, aquesta durada rep el nom de **valor de les notes** i es representa mitjançant les **figures rítmiques**.

Aquests valors són els que fan que en una obra musical trobis notes de diferents durades. Unes més curtes i altres més llargues.

Exercici 2: Aquest és un fragment de la lletra de la cançó *Hey, Jude* dels Beatles. Segueix el text de la cançó mentre l'escoltes i subratlla les paraules o síl·labes que durin més.

Hey Jude, don't make it bad

Take a sad song and make it better

Remember to let her into your heart

Then you can start to make it better

Les **figures rítmiques** són un signes que representen la durada o el valor d'una nota.

L'absència de so també s'utilitza per fer música, és el que anomenen **silenci o pausa**. Cada figura rítmica té associada un altre signe que representarà el seu silenci o pausa. El silenci o pausa ens indica la durada de l'absència de so que és mateixa durada que la figura a la que està associat. Es farà servir de la mateixa manera que la figura rítmica a l'hora d'escriure música.

FIGURA	NOM	PULSACIONS	PAUSA
	rodona	4	
	blanca	2	
	negra	1	
	corxera	1/2	
	semicorxera	1/4	

Exercici 5: Escolta aquests fragments d'obres musicals amb característiques rítmiques diferents i digues quina d'aquestes expressions correspon a cadascun d'ells. Numera l'ordre d'audició.

Melodia amb valors llargs – melodia amb valors curts – melodia amb moltes pauses

«Scherzo» del *Sextet per a piano i vent* (B. Martinu)

.....

Cortina esquinçada (B. Herrmann)

.....

Fairy Queen (H. Purcell)

.....

3. El compàs.

Per facilitar la lectura i l'organització dels elements musicals es va crear el **compàs**. Així, una obra queda dividida en petits fragments que tenen la mateixa durada anomenats compassos. Les **línies divisòries o barres de compàs** són unes línies verticals que es col·loquen al pentagrama per separar els compassos.

Cada compàs es divideix també en parts que tenen la mateixa durada i s'anomenen **temps**.

Tots els compassos tenen parts fortes i parts febles (com els accents de les paraules). El primer temps de tots els compassos és fort.

Has de conèixer els següents compassos:

COMPÀS	NÚM. DE TEMPS	FIGURA D'UN TEMPS	FIGURA DE COMPÀS
$\frac{2}{4}$	2 (binari)		
$\frac{3}{4}$	3 (ternari)		
$\frac{4}{4}$	4 (quaternari)		

Exercici 6: Esbrina en quin compàs està escrit aquest fragment i completa les línies divisòries.

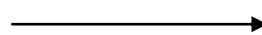
- Quants compassos té?

4. Formes musicals: el tema amb variacions.

El **tema amb variacions** és una forma musical en la qual s'exposa un tema que torna a aparèixer més endavant, però amb diferents modificacions: el tempo, les notes de la melodia, el ritme, el caràcter, l'acompanyament de la melodia, ...

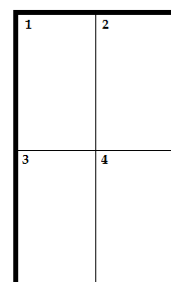
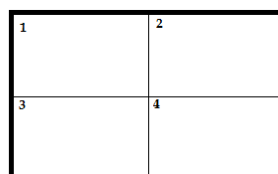
Exercici 6: Anem a fer un tema amb variacions dibuixant!

Divideix el següent full en 4 parts (pots fer-ho en horitzontal o en vertical).

Numera les parts de l'1 al 4 així

Fes un dibuix en la 1a part: aquest serà el **tema**.

Ara fes les **variacions** a les altres seccions seguint aquestes pautes:

- 2a part: canvis la mida del dibuix (fes-lo més gran o més petit)
- 3a part: canvis els colors del dibuix
- 4a part: canvia el que vulguis i no ha de manera homogènia (pots canviar algun color, alguna mida, afegir o treure detalls...)

5. Audició: En un mercat persa de Ketelbey.

Compositor anglès (1875-1959). Començà la seva carrera com a director d'orquestra, dirigint música de teatre. Els darrers anys de la seva vida, després de la segona guerra mundial, es dedicà a la música lleugera i popular. Fou director musical de la firma Columbia Graphophone Co. Aquest compositor ha arribat a la majoria de nosaltres amb tan sols tres obres musicals: En un mercat persa, En el jardí d'un monestir i En el jardí d'un temple xinès.

Saps què és la **música descriptiva**?

Música descriptiva o programàtica és la música que té per objectiu evocar idees o imatges extra-musicals en la ment de l'oient, representant musicalment una escena, imatge o estat d'ànim.

En un mercat Persa és una obra amb un marcat aspecte pictòric i descriptiu que ens apropa a un concorregut mercat de Bagdad amb el seu ambient colorista. El compositor ens descriu el que passa en un dia de mercat, des del començament, quan van arribant els diferents personatges, fins al final, quan tots pleguen i el mercat resta solitari.

Ara escoltaràs l'obra *En un mercat persa* i aniràs numerant les escenes en l'ordre que apareixen en la música.

Les escenes són:

Els encantadors de serps.

Els camellers arriben al mercat.

La princesa se'n va.

Els acròbates del mercat.

Els captaires demanen almoïna.

El califa passa pel mercat.

Els camellers se'n van del mercat.

La princesa arriba al mercat.

Es tornen a escoltar els captaires.

La princesa mira el mercat solitari

6. Vídeo: Stomp!

Stomp! és una companyia britànica creada l'any 1991 a Brighton.

Els seus espectacles tenen una gran força i el ritme n'és el protagonista, ja que combinen dansa i percussió.

La peculiaritat de la seva proposta és que no utilitzen instruments de percussió tradicionals.

Vols saber de què es tracta?

Visiona el DVD d'aquest grup que ha donat la volta al món i ha fet anuncis i pel·lícules.

Respon a les preguntes

- a. On es desenvolupa el concert?
- b. Com actuen els components de Stomp?
- c. Quin tipus d'instruments fan servir?
- d. Tots són del mateix material?
- e. Enumera tots els instruments que vegis.
- f. Com fan sonar els instruments?
- g. Quina importància té el moviment dels artistes?
- h. Quines característiques dels objectes creus que repercuteixen en el so?
- i. Explica com canvia el ritme al llarg de l'espectacle.

Música

Tema 4: La durada del so II

1. Signes de prolongació.

El valor o la durada d'una nota es pot augmentar mitjançant els signes de prolongació.:

Lligadura		Suma els valors de dues notes de la mateixa altura.
Punt		Allarga la meitat de la durada d'una nota.
Calderó		Allarga lliurement el valor d'una nota.

Observa aquest fragment amb lligadures i punts:

Per allargar el valor de la nota del primer al segon compàs el compositor utilitza la lligadura.

Exercici 1: Completa les equivalències seguint el model.

Exercici 2: Amb quina d'aquestes figures rítmiques completaries aquest compàs?

2/4 . ? ||

Exercici 3: Posa les línies divisòries.

Exercici 4: Completa els compassos utilitzant un requadre per cada compàs:

3/4 . | . | . | | ||

2. Signes d'articulació i accentuació.

Els signes d'articulació i accentuació els utilitzen els compositors per indicar com s'han d'interpretar algunes notes o fragments. Per anomenar-los es fan servir termes italians.

Legato		Indica que les notes s'han d'executar sense talls de so entre elles.
Staccato o picat		Indica que hem de separar el so entre les notes i les hem d'interpretar curtes.
Accent		Indica que hem d'executar les notes amb un atac més intens, més marcades.

Exercici 5: Escolta aquests fragments de *Carmina Burana* de Carl Orff i numera les següents partitures en l'ordre que les has escoltat.

3. Indicadors de tempo musical.

Anomenem tempo a la velocitat d'interpretació d'una obra, que depèn de la velocitat de la pulsació.

Per indicar el tempo d'una obra musical es fan servir els termes de tempo.

TERME	SIGNIFICAT
<i>Largo / Lento</i>	Molt lentament
<i>Adagio</i>	Lentament, a poc a poc
<i>Andante / Moderato</i>	Tranquil
<i>Allegretto</i>	Alegre
<i>Allegro</i>	Ràpid
<i>Vivo / Vivace / Presto</i>	Molt ràpid

TERME	ABREVIATURA	SIGNIFICAT
<i>accelerando</i>	<i>(acc.)</i>	Augment gradual de la velocitat de la pulsació.
<i>ritardando</i>	<i>(rit.)</i>	Disminució gradual de la velocitat de la pulsació.

Exercici 6: Escolta aquests fragments musicals marcant la pulsació. Utilitza els termes següents per designar-ne el tempo.

Allegro

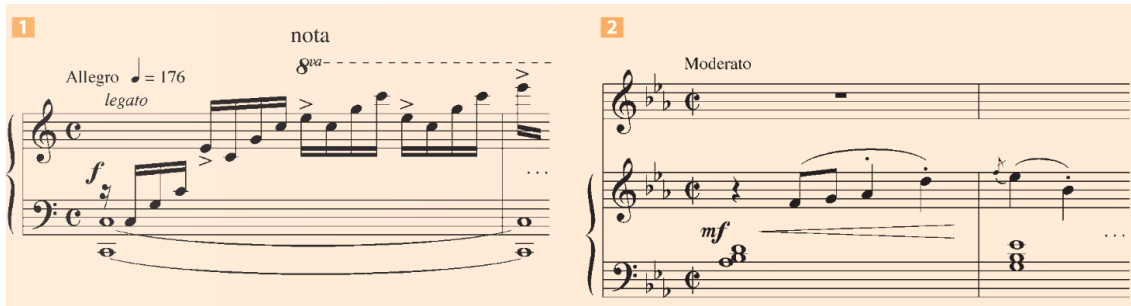
Lento

Moderato

Presto

1..... 2..... 3..... 4.....

Exercici 7: Observa les partitures i respon a les preguntes.

- On apareixen les indicacions de tempo?
- Com serà el tempo d'aquestes obres?

4. Formes musicals: El cànon.

Un cànon és una composició musical que es basa en l'imitació. El compositor escriu un tema (dividit en seccions més curtes) que començarà una veu o instrument mentre les altres estan en silenci. Quan la primera veu acaba la primera secció es van afegint les altres veus una darrera l'altra començant el tema per crear la polifonia.

Ex. : Imagina un tema amb tres seccions: A - B - C. Mira l'esquema de la partitura.

{	1a veu:	A	B	C	A	B	C	A	B	C...
	2a veu:	-	A	B	C	A	B	C	A	B...
	3a veu:	-	-	A	B	C	A	B	C	A...

Cànon en Re M de Pachebel (fragment)

The image displays a musical score for the Canon in D major by J.S. Bach, arranged for Violino I, Violino II, Violino III, and Basso. The score is divided into four systems, each containing four staves. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is common time (C). The first system shows the initial entry of the instruments, with the Basso playing a continuous bass line. The second system begins at measure 7, the third at measure 11, and the fourth at measure 14. Brackets labeled 'A' and 'B' are placed above the Violino I and Violino II staves in the first system, indicating specific sections of the canon. The Basso part is circled in the first system.

El cànon de Pachebel té 27 seccions que interpreten els violins per sobre d'un Obstinato que interpreta el **baix continu** (*basso*).

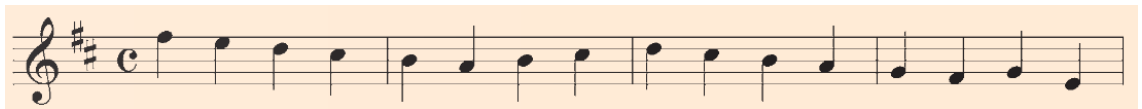
Un *obstinato* és un fragment (melòdic o rítmic) que es repeteix insistentment, acompanyant altres melodies.

El **baix continu** és una part instrumental greu que es manté sense interrupció al llarg de l'obra musical. Els instruments que interpreten el baix continu són el violoncel, el contrabaix i el clave.

Exercici 7: Observa la partitura del *Cànon en Re M* de Pachebel i respon a les preguntes.

- En quin compàs està escrit el cànon?
- Quantes pulsacions entren en aquest compàs?
- Quants compassos dura l'*obstinato* del baix continu?
- Quantes vegades es repeteix l'*obstinato* en aquest fragment?
- Numera completament la primera veu de la partitura. En quin compàs comença cada una de les veus (violí I, violí II i violí III)?
- A la primera veu marca totes les seccions d'aquest cànon. Quants compassos dura cada secció?

Exercici 8: Posa el nom de les notes de la primera i segona secció del *Cànon en Re M* de Pachebel.

Exercici 9: Fes el mateix amb la tercera secció i col·loca les barres de compàs.

5. Audició: La màquina d'escriure de Anderson.

Leroy Anderson (EEUU, 1908-1975). Compositor nord-americà nascut a Cambridge (Massachussets). Va estudiar a la universitat de Cambridge on va arribar a ser el director de la banda oficial.

És autor de nombroses composicions que es van fer molt famoses gràcies a les seves melodies contagioses i enginyoses. Entre elles destaquem: Jazz Pizzicato, La màquina d'escriure, Plink, plank, plunk!, El rellotge sincopat...

La màquina d'escriure va ser molt famosa perquè va ser utilitzada en una pel·lícula de Jerry Lewis, un còmic famós de la seva època.

Va morir a Woodbury el 18 de maig de 1975.

Un **musicograma** és una esquema gràfic de l'estructura d'una obra musical. És una partitura no convencional en pro d'una audició activa, participativa i inclòs interactiva, molt útil a la didàctica musical.

Per fer el vostre musicograma, podeu seguir seguir aquests passos per poder-lo realitzar correctament.

1- Escoltar l'audició sencera (segurament l'haureu d'escoltar diverses vegades)

2- **PART MOLT IMPORTANT:** Identificar diferents parts de la cançó: (Penseu que la melodia pot ser diferent, els instruments, algunes es repeteixen igual alguna part, altres repeteixen el mateix però més fort, d'altres amb altres instruments, hi han cançons que hi ha una tornada que es va repetint...) Aquesta part és la més important, així que poseu-hi molta atenció!!

3- Quan tingueu l'estructura de la cançó haureu de pensar un dibuix, imatge, línia que representi aquella part o conjunt de sons.

4- Dibuixar diferents símbols, línies o imatges per a cada part.

5- Escoltar la cançó sencera seguint els dibuixos que heu fet!

6- Ja teniu el vostre musicograma!!!

Aquí tens un musicograma de *La màquina d'escriure* de Anderson.

Escolta l'obra mentre segueixes el musicograma.

MUSICOGRAMA

"La máquina de escribir" *L. Anderson*

INTRODUCCIÓN

INTRODUCCIÓN

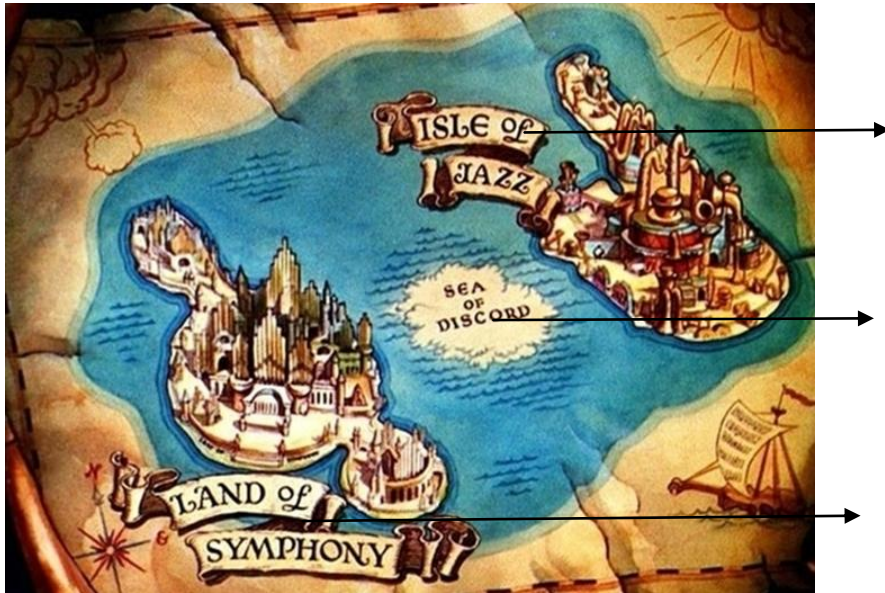
Ritardando A tempo

Ritardando

6. Vídeo: Musicland.

Visiona aquest curt de Disney de l'any 1935 i respon les següents qüestions.

a) Analitza el mapa del començament d'aquest curt i tradueix els literals.

b) Quins elements musicals hi trobes en aquest mapa?

c) Quins dos tipus de música surten al vídeo ?

d) Com és la primera illa? Quins tipus d'instruments hi veus?

e) I la segona? Quins tipus d'instruments hi veus?

f) Explica altres motius musicals que trobis en les dues illes.

- g) Quins instruments sents amb notes agudes?

- h) I amb notes greus?

- i) Com es diu l'estri que representa la "presó"?

- j) Que vol dir "Bridge of Harmony"? Què és el que porta aquest nom?

- k) Perquè creus que li han posat aquest nom?

- l) Explica la historia d' aquest curtmetratge.

Activitats del tema

1. Revisa aquestes equivalències i corregeix (a la casella buida) les que estiguin malament.

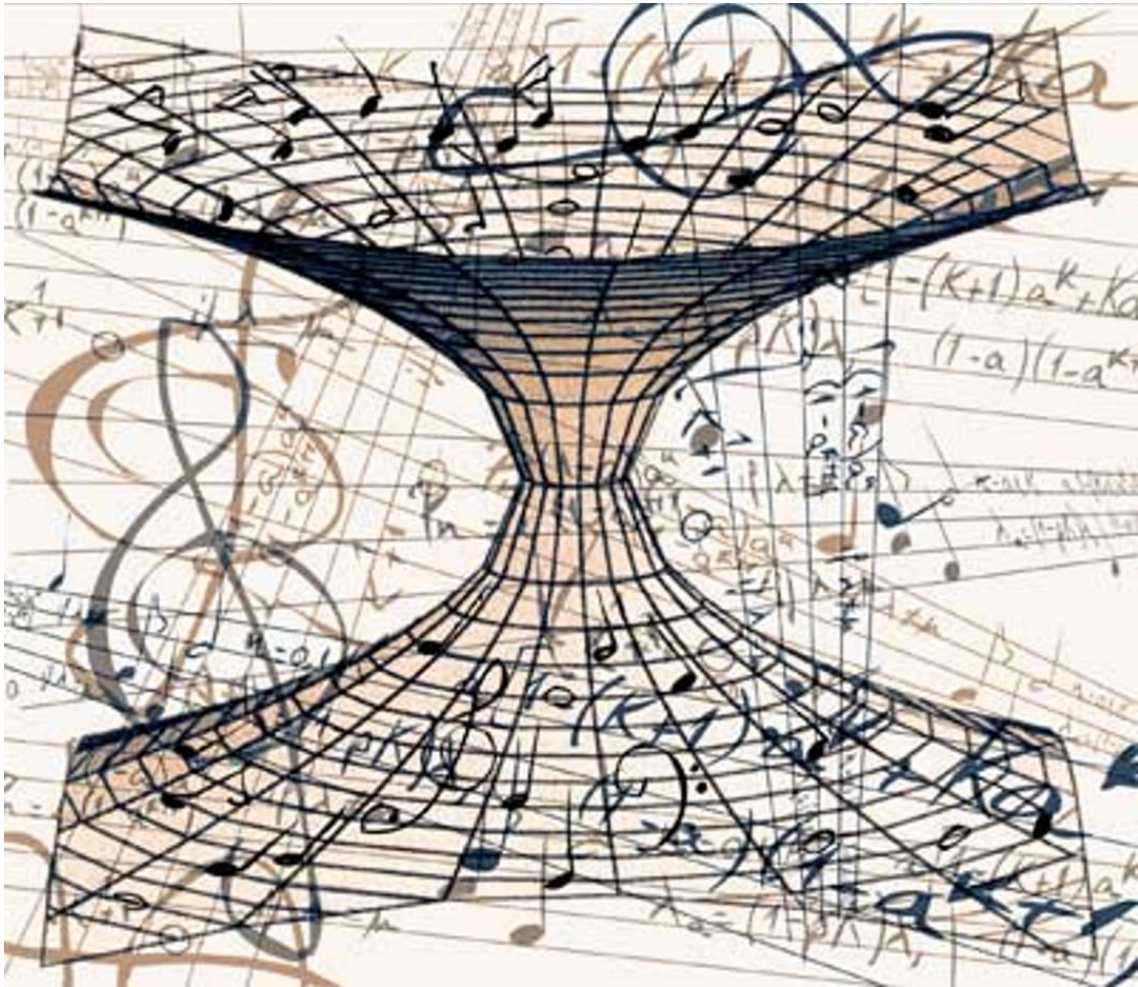
2. Escriu a la casella buida quantes pulsacions duren les següents formules rítmiques.

3. Escriu C (cert) o F (fals).

- El punt es col·loca a l'esquerra de la nota que prolonga.
- La lligadura d'allargament serveix per indicar que les notes han de sonar *legato*.
- L'*staccato* o picat indica que hem d'executar les notes més marcades.
- L'*accelerando* i el *ritardando* indiquen els canvis graduals de la velocitat de la pulsació.

Transforma les frases que siguin falses en veritables o certes (indica davant el seu número).

Música

Tema 5: La intensitat del so

1. La intensitat del so.

Al primer tema veiem que la intensitat del so és la qualitat del so que ens permet diferenciar el volum dels sons.

S'anomena **dinàmica** a les variacions d'intensitat que es produeixen al llarg d'una obra musical.

Existeixen diferents termes italians per indicar en una partitura les variacions de intensitat.

TERMES D'INTENSITAT

TERME ITALIÀ	ABREVIATURA	SIGNIFICAT
<i>fortissimo</i>	<i>ff</i>	Molt fort i intens
<i>forte</i>	<i>f</i>	Fort
<i>mezzoforte</i>	<i>mf</i>	Sonoritat mitjana
<i>piano</i>	<i>p</i>	Fluix, suau
<i>pianissimo</i>	<i>pp</i>	Molt fluix

TERMES I SIGNES DE CANVI GRADUAL DE LA INTENSITAT

TERME ITALIÀ	ABREVIATURA I REGULADOR	SIGNIFICAT
<i>crescendo</i>	(<i>cresc.</i>) \lessgtr	Augment gradual de la intensitat.
<i>diminuendo</i>	(<i>dim.</i>) \gtrless	Disminució gradual de la intensitat.

Exercici 1: Escolta un fragment de l'obra Carmina Burana de Carl Orff. A quin esquema d'intensitat correspon?

Fort-fluix-fluix

Fluix-fort-fort

Fort-fluix-fort

Exercici 2: Escolta dos fragments musicals i completa les frases amb els termes: piano, forte i crescendo.

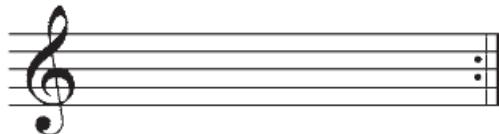
- Fragment de la B.S.O de *Batman* (D. Elfman).
“La intensitat comença , a poc a poc va a i acaba”
- Fragment de la B.S.O. de *Superman* (J. Williams)
“La intensitat comença i al final es produeix un petit”

2. Signes de repetició.

Els signes de repetició s’escriuen a les partitures per indicar quins fragments s’han de repetir durant la interpretació de l’obra musical.

Doble barra de repetició

Has de repetir el fragment des del principi.

Has de repetir el fragment que hi ha entre les dues dobles barres.

La doble barra de repetició indica que has de repetir el fragment des del principi, i que la segona vegada que l’interpretis has de saltar directament al núm. 2.

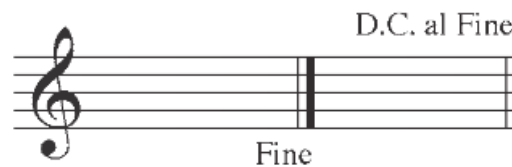
Da Capo

Les lletres **D.C.** són l'abreviatura de l'expressió italiana *Da Capo*, que vol dir 'des del començament'.

Has de començar des de l'inici.

Has de tornar a començar des de l'inici i acabar a **fine** (fi).

3. Esquema d'execució d'una partitura.

- a. Numera tots els compassos de la partitura.
 - i. Recorda que el primer compàs només es numera si està complet. En cas d'estar incomplet li posarem la lletra A.
 - ii. Quan hi ha doble barra de repetició amb 1a i 2a vegada els compàsos es numeraran amb una "A" quan estiguin sota la caixa de 1a vegada i amb una "B" quan estiguin sota la caixa de la 2a vegada.
- b. Indica la seqüència de compassos que s'ha de tocar per fer les repeticions marcades a la partitura.

Ex. Fes l'esquema d'execució de la següent partitura.

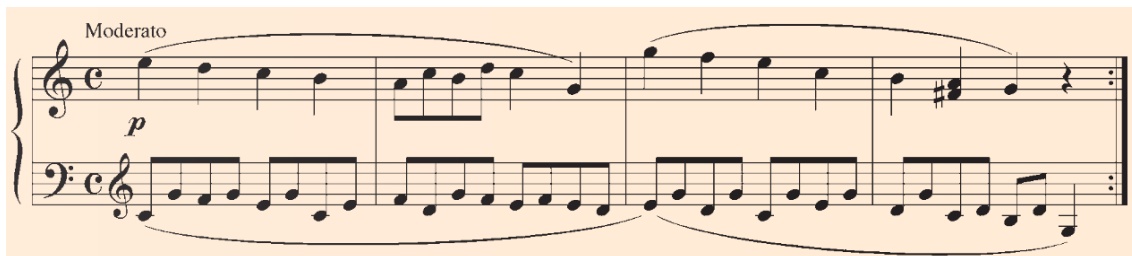

a. Numerem els compassos...

b. L'esquema d'execució serà: 1, 2, 3, 4a, 1, 2, 3, 4b.

Exercici 3: Fes l'esquema d'execució de la següent partitura.

Exercici 4: Fes l'esquema d'execució de la següent partitura.

Exercici 5: Fes l'esquema d'execució de la següent partitura.

Ba - lai - o, meu bem ba - lai - o, sin - ha ba - lai - o do co - ra -
çao. Mo - ça que não tem ba - lai - o, si - nhã bo - ta_a - cos - tu - ra no chão. Ba -
2
chão. Eu que - ri - a ser ba - lai - o ba - lai - o_eu que - ri - a
D.C. al Fine
ser. Pa - ra_an - dar da pen - du - ra - da na cin - tu - ra de vo - cê.

4. Audició: Dansa hongaresa n°5 de Brahms.

L'obra

Quan tenia vint anys, Brahms va realitzar una gira de concerts amb un violinista hongarès, qui el va fer entrar en contacte amb la música popular dels zíngars (gitanos) d'Hongria.

Aquest contacte el va dur a interessar-se envers aquest tipus de música i, després, a publicar els **quatre quaderns de danses «a l'estil hongarès»**.

Es tracta de 21 danses curtes en total que, originalment, van ser escrites per a piano a quatre mans. Més tard, Brahms orquestrarà tres de les danses, i les altres seran orquestrades per altres compositors.

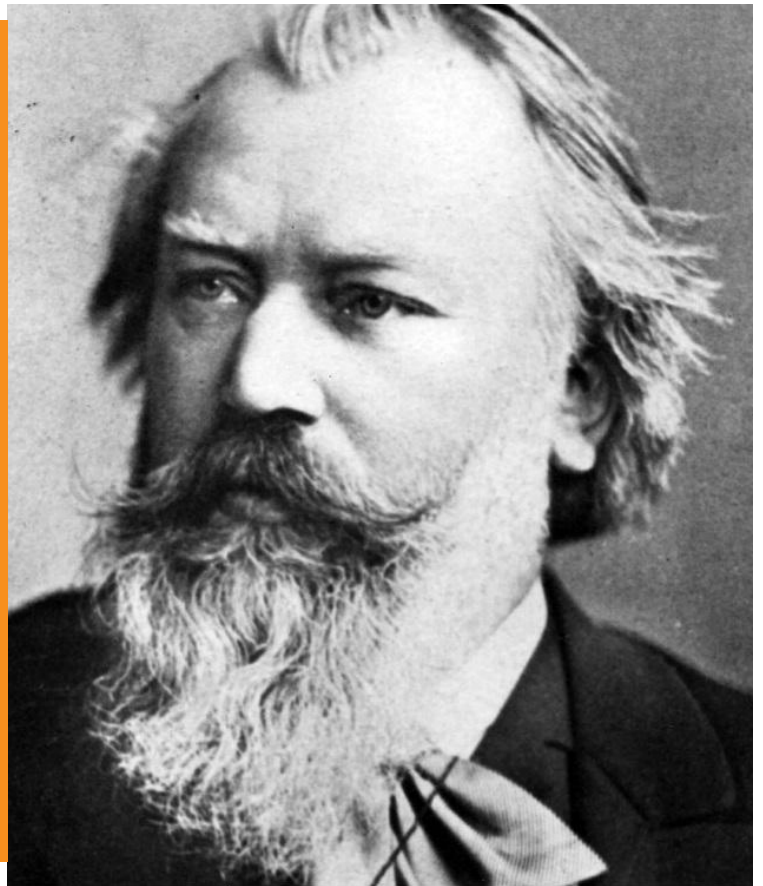
La *Dansa hongaresa núm. 5* és la més popular d'aquestes obres, ja que conté molts matisos i contrastos, i una gran riquesa rítmica.

Ara n'escoltaràs la versió orquestral.

Johannes Brahms (1833-1897)

J. Brahms va néixer a Hamburg (Alemanya) l'any 1833. El seu pare, també músic, va ser el seu primer mestre de violí i violoncel. Més tard, va estudiar **piano i composició** amb un altre professor. Els problemes econòmics de la família van fer que Brahms hagués de treballar tocant el violí en cafès i tavernes des dels deu anys.

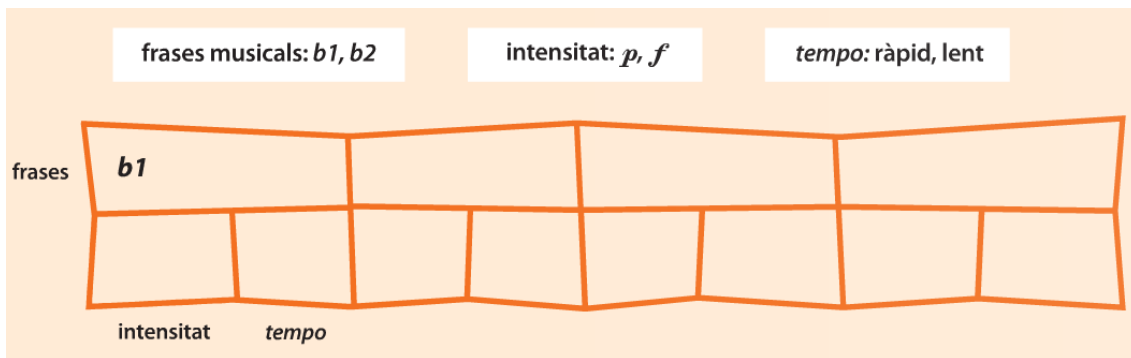
L'any 1863 es va traslladar a Viena (Àustria) per obrir-se camí com a **compositor i pianista**, però sense una feina fixa. Allà va adquirir el prestigi que el va dur a realitzar gires per Europa com a **director d'orquestra i pianista**, i l'any 1867 va estrenar el *Rèquiem alemany*, que va aportar-li una gran fama mundial.

Exercici 6: Escolta la *Dansa hongaresa n°5* de Brahms i completa el musicograma.

Exercici 7: Escolta el tema B. El subdividirem en dues frases (b1 i b2). Emplena les caselles del musicograma amb els termes amb negreta.

Aquesta és la partitura del tema B. Observa-la i respon a les qüestions.

- Quins termes indiquen canvi de tempo? (escriu el seu significat)
- Quines abreviatures d'intensitat trobes?

- Marca amb un cercle els signes d'articulació. Fes una llista i explica el seu significat.

Curiositats

- Johannes Brahms era tan perfeccionista que sempre duïa una llibreta en què escrivia els errors musicals que trobava en les obres d'altres compositors.
- L'òpera *Carmen*, de Bizet, li va agradar tant que va veure-la més de vint vegades.
- Va tenir fama d'esquerp, però tenia un gran cor. Sempre simpatitzava amb els nens, sobre tot amb els més desfavorits, als qui donava llaminadures i monedes, potser per la dura infantesa que va haver de viure.
- Va ser gran amic d'un altre gran compositor, Robert Schumann. Quan aquest va morir, la seva vídua, la pianista Clara Wieck, es va convertir en difusora de l'obra per a piano de Brahms. Sembla que el compositor en va estar enamorat tota la vida.
- La seva famosa *Cançó de bressol* estava dedicada als fills de Schumann i Clara Wieck.

Brahms tocant el piano.

Ara visiona el vídeo del fragment de la pel·lícula de Charles Chaplin "El gran dictador" i respon a les preguntes:

- En quins elements musicals es basa Chaplin per coordinar el moviments amb la música: tempo, ritme...?
- Anota en aquest musicograma alguns moviments o accions que Chaplin porta a terme en l'escena.

A	A	B	C	A	B	Coda
.....
.....
.....

- Quina diferència hi ha entre l'estructura d'aquesta versió de la dansa i la que has escoltat abans?

5. Vídeo: L'humor en la música.

Visiona el vídeo del grup Pagagnini, un grup de música que paròdia els intèrprets de música clàssica. Adona't que l'humor que creen no fa servir paraules. Amb la manera d'interpretar la música i l'expressió corporal ja en tenen prou.

- Quants intèrprets i quants tipus d'instruments apareixen al vídeo?

- Entre els estils següents, indica els dos que utilitzen al gag.

Rock and roll

Pop

Country

Flamenc

- Quines diferències distingiries entre els dos estils?

- Quins instruments imiten els intèrprets a la part final del gag?

Activitats del tema

7. Observa la següent partitura i enumera tots els signes gràfics d'intensitat que hi figuren explicant-ne el significat.

The musical score is in C major, 4/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and the second a bass clef. The dynamics are: *pp* (pianissimo) at the beginning, *p* (piano) in the second measure, *cresc.* (crescendo) in the third measure, and *p* (piano) in the final measure. There is also a hairpin crescendo symbol in the final measure.

8. Identifica en aquesta partitura els compassos repetits. Reescriu la partitura utilitzant els signes de repetició per tal de no haver d'escriure dues vegades cap compàs.

The musical score is in 4/4 time, consisting of two staves. The melody in the first staff is: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5. The bass line in the second staff is: C3, D3, E3, F3, G3, A3, B3, C4. The first four measures are identical and are followed by a repeat sign.

Three sets of empty musical staves for writing the repeated section.

9. Col·loca les línies divisòries d'aquest fragment.

Musical fragment in 4/4 time: C4, D4, E4, F4, G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5, A5, B5, C6.

10. Completa els compassos amb aquestes figures rítmiques

11. Assenyala els motius rítmics de igual durada.

12. Ordena les indicacions de tempo de més a menys velocitat.

Presto

Allegretto

Lento

Adagio

Moderato

Allegro

13. Completa aquesta taula.

SIGNE	NOM	DEFINICIÓ
.....	Es col·loca sobre la nota i en perllonga lliurement el valor, normalment el doble.
.....	Accent

14. Escriu C (cert) o F (fals)

- La lligadura de perllongació ens indica que hem d'interpretar les notes sense talls de so entre elles.
- El *legato* ens indica que hem de sumar el valor de les notes.

Transforma les frases que siguin falses en veritables o certes (indica davant el seu número).

Música

Tema 6: La veu humana

1. La veu humana.

La tessitura d'una veu o instrument és el conjunt de les notes que un músic, cantant o instrumentista, és capaç de fer fàcilment del greu a l'agut. La tessitura i el timbre s'utilitzen per classificar la veu (i alguns instruments) per categories o famílies. Una tessitura s'acostuma a qualificar d'aguda o de greu. A vegades també s'anomena àmbit.

2. Classificació de les veus humanes.

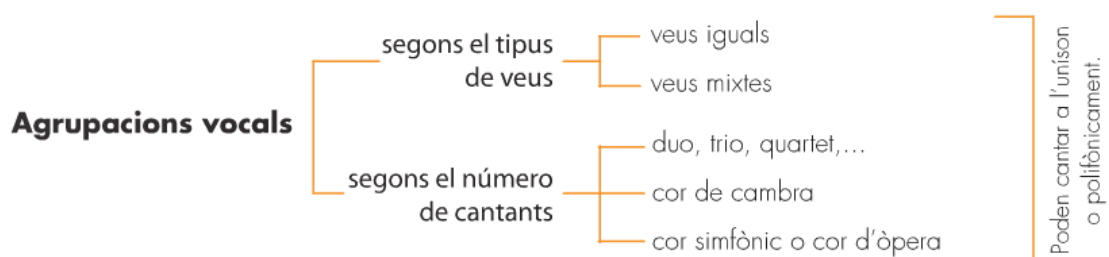
Les veus humanes es classifiquen en dos grans grups:

1. **Veus infantils:** Són les veus de nens i nenes, també anomenades veus blanques.

Les veus infantils s'acaben quan els nois i noies entren en la pubertat. Normalment entre els 12 i els 15 anys es produeix el fenomen del canvi de veu. Les transformacions físiques de l'adolescència comporten també un desenvolupament de la laringe i un allargament de les cordes vocals. Això fa que la veu es torni més greu. Aquest canvi és més bruscat en els nois.

2. **Veus adultes**

Tessitura	Veus femenines	Veus masculines
Aguda	Soprano	Tenor
Mitjana	Mezzosoprano	Baríton
Greu	Contralt	Baix

3. Òpera, Sarsuela i Musical: similituds i diferències.

L'ÒPERA	LA SARSUELA	EL MUSICAL
Son gèneres vocals que es fonamenten en una història.		
Requereixen una escenografia i un vestuari.		
Tenen parts instrumentals i parts vocals (àries, duets, trios,..., cors)		
S'estructuren en actes.		
Excepcionalment tenen parts parlades.	Inclouen parts parlades i ballades.	

4. L'òpera.

L'**òpera** és un drama musicat que s'escenifica cantant amb acompanyament orquestral, i amb els elements escènics habituals del teatre (decoracions, vestuari). Sovint va precedida d'una introducció instrumental o obertura que s'interpreta abans que s'aixequi el teló. El seu nom prové de la denominació italiana *opera in musica* (obra musicada). L'òpera és un gènere amb molt d'auge entre l'alta burgesia i la noblesa dels últims segles.

La flauta màgica de Mozart

La Flauta Màgica es basa en el llibret escrit per Emanuel Schikaneder, cantant i escriptor amic de Mozart, el qual li va demanar que escrivís la música per aquella obra, pensant que potser així milloraria el negoci del seu teatre ambulant.

Escrita entre la primavera i l'estiu de 1791, simultàniament amb el Rèquiem que no poder acabar, són les últimes obres que va escriure Mozart.

Dos dies abans de l'estrena de l'obra, el 30 de setembre del mateix any, Mozart encara hi va afegir dos fragments, l'obertura i la marxa dels sacerdots.

L'**argument**, dotat de molts elements màgics i fantàstics, narra les aventures del príncep **Tamino** i el seu ajudant **Papagueno**, un personatge mig home i mig ocell.

Els protagonistes reben l'encàrrec que els fa la **Reina de la Nit** de rescatar la seva filla **Pamina**, segrestada pel mag **Sarastro**. Per aquest motiu, aquesta lliura una flauta màgica a Tamino i un carilló a Papagueno.

Un cop arriben al **Temple de la Saviesa**, són advertits de la maldat i l'ambició de poder de la Reina de la Nit i de les raons que va tenir Sarastro per raptar-ne la filla. Però per saber tota la veritat i traspasar les portes del Temple hauran de superar proves molt dures. Finalment, els dos protagonistes aconseguiran el seu objectiu i Tamino viurà feliç amb Pamina.

Amb un embolcall de conte infantil, l'obra amaga qüestions profundes, com ara l'autoconsciència, la recerca de la veritat i l'harmonia, l'amor ideal o la lluita entre la bondat i la maldat.

«Ària de la Reina de la Nit»

L'ària que ara anem a escoltar i analitzar pertany al segon acte. La Reina de la Nit demana a la seva filla Pamina que mati a Sarastro, atès que representa el poder que ella desitja aconseguir. L'ària és d'una gran força i dramatisme, i està escrita per a veu de soprano.

Aquesta ària presenta una gran dificultat tècnica per diferents motius:

- La tessitura és molt aguda.
- Hi apareixen intervals (distància entre dues notes) molt amplis.
- Hi figuren vocalitzacions (moltes notes sobre una síl·laba) molt llargues i d'una gran dificultat.

Escolta l'ària seguint la lletra traduïda.

Una venjança infernal
bull en el meu cor;
mort i venjança
ballen al meu voltant!
Si en Sarastro no rep de tu
el dolor de la mort,
mai més seràs la meva filla.

Seràs repudiada i abandonada
per sempre. Es trencaran
per sempre els llaços de la
naturalesa, si en Sarastro
no expira per la teva causa!
Escolteu, déus venjadors,
escolteu el jurament
d'una mare!

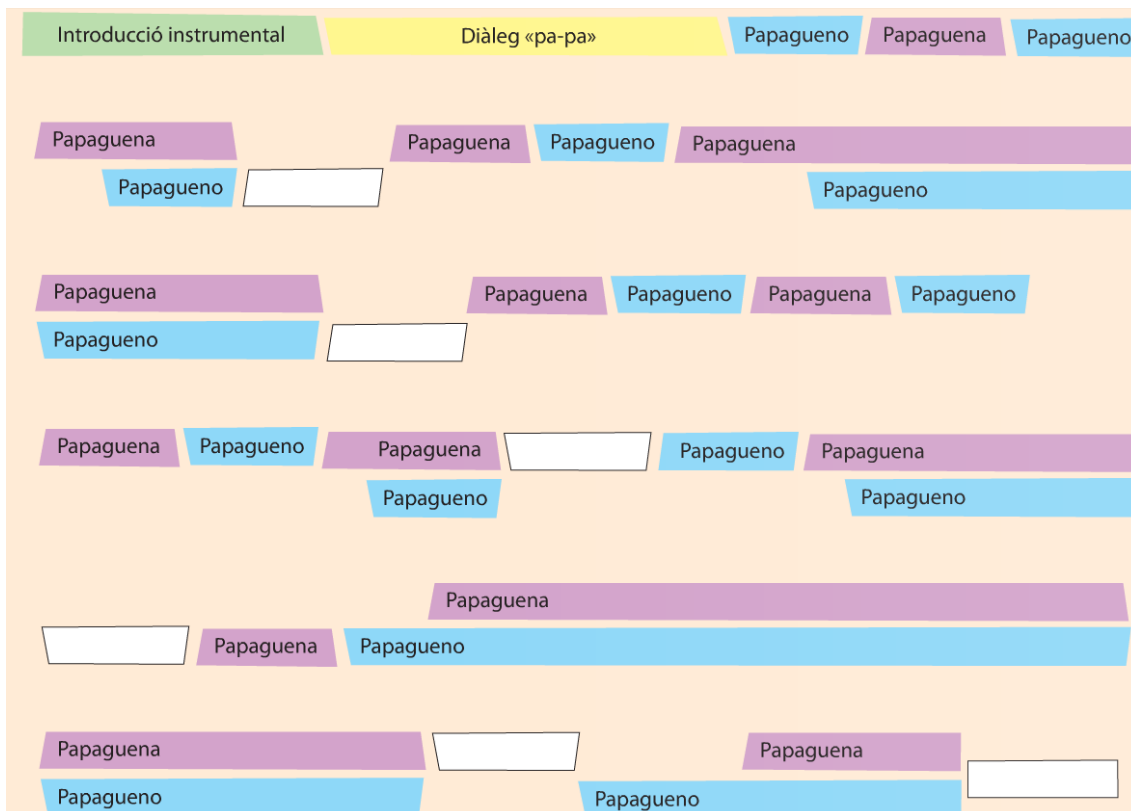
Ara escolta el duet entre Papageno i Papagena i completa la següent taula comparant els dos fragments.

Tempo: andante, allegro.
 Intensitat: predomini del *forte*, predomini del *mezzoforte*.
 Línia melòdica: amb intervals amplis, amb notes repetides.

	TEMPO	INTENSITAT	LÍNIA MELÒDICA
«Ària de la Reina de la Nit»			
«Duet de Papageno i Papagena»			

Quins dels dos fragments t'ha semblat més expressiu? (raona la resposta).

Ara torna a escoltar el duet de Papageno i Papagena i completa el següent musicograma.

5. La sarsuela.

La sarsuela és un **gènere musical escènic espanyol** amb parts instrumentals, parts vocals (solos, duets, cors,...) i parts parlades. Els seus inicis es remunten al segle **xvii**.

El seu nom prové dels palauets envoltats d'esbarzers on es representaven històries mitològiques per a la cort.

S'adopten **temes costumistes, populars, còmics i balls espanyols**.

Luisa Fernanda de Federico Moreno Torroba

El personatge que dóna títol a la sarsuela, Luisa Fernanda, és una humil jove de vint anys enamorada del ben plantat, alhora que faldiller, coronel Javier Moreno, que no acaba de decidir-se per ella però no suporta que estigui amb un altre; una noia educada en un ambient conservador (el seu pare, Don Florito, és un antic escrivent de palau i un fervent monàrquic). Vidal Hernando, hisendat extremeny, pretén a Luisa Fernanda davant el desinterès del seu nòvio. De la sinceritat del seu amor ella no dubta, però no pot deixar d'estimar Javier. És l'omnipresent lluita entre la raó i els sentiments, tan en voga en els arguments dramàtics de la nova societat burgesa que s'estava construint. Una història d'amor, doncs, en una època convulsa, la de la Revolució de 1868.

Mira el vídeo de *La Mazurca de las sombrillas* de la sarsuela *Luisa Fernanda* i respon a les preguntes:

— Quin tipus de cor interpreta aquesta cançó?

un cor mixt cantant a l'uníson un cor femení cantant a veus

un cor masculí cantant a l'uníson

— Quin duet de veus interpreta els fragments de solista?

contralt i tenor soprano i baríton soprano i tenor

Ara torna a mirar el vídeo i completa el musicograma.

Introducció	a ₁ dames 	a ₂ 	b diàleg 	c ₁	c ₂ soprano	c ₁ música instrumental	c ₃ tots 	
	Transició 	a ₂ diàleg 	c ₁ tenor	c ₃ tots

6. El musical.

El **musical** o la **comèdia musical** és una forma teatral que combina parts cantades amb parts parlades, fragments instrumentals i balls. És de procedència anglosaxona i en destaquen els que es representen als grans teatres de Broadway a Nova York o de Londres.

Rent de J. Larson

Escolta la cançó *Seasons of love* del musical *Rent* i respon a les qüestions:

— De quin tipus de cor es tracta?

.....

— Estableix similituds i diferències entre el cor de la «Mazurca de las sombrillas» i el de *Rent*.

.....

.....

— En què diries que s'assemblen i en què es diferencien els musicals i les sarsueles?

.....

.....

Grease de Jim Jacobs i Warren Casey

Grease és un musical de Broadway creat per Jim Jacobs i Warren Casey el 1972, que porta el mateix nom.

Ambientat en un institut nord-americà dels anys 50, narra la història d'amor entre dos joves molt diferents, la Sandy (una estudiant de bona família) i en Danny (un trinxeraire rocker).

La pel·lícula, que va comptar amb un gran èxit en el seu moment, s'ha convertit en un clàssic del seu gènere. Va significar una redescoberta pels joves públic de l'època de l'ambient cultural i musical de la fi dels anys 50, i la banda sonora -que barreja rock and roll, boogie-woogie i pop- va ser número u de vendes en nombrosos països.

Mira el vídeo de la cançó *Summer nights* de la pel·lícula *Grease* i fes l'estructura de la cançó indicant E per les estrofes (quan repeteix la música però canvia la lletra) i T per la tornada (quan repeteix la música i la lletra). No tinguis en compte les parts de lletra en cursiva.

{ Summer loving had me a blast,
Summer loving happened so fast,
I met a girl crazy for me,
Met a boy cute as can be,
Summer days drifting away,
To, uh oh, those summer nights

Tell me more, tell me more
But you don't gotta brag
Tell me more, tell me more
'Cause he sounds like a drag

{ *Well-a well-a well-a huh*
Tell me more, tell me more
Did you get very far?
Tell me more, tell me more
Like does he have a car?

*Shoo-bop-bop, shoo-bop-bop, shoo-bop-bop,
shoo-bop-bop
shoo-bop-bop shoo-bop-bop shoo-bop-bop
YEAH!*

{ She swam by me, she got a cramp
He ran by me, got my suit damp
I saved her life, she nearly drowned
He showed off, splashing around
Summer sun, something's begun
But, oh, oh, these summer nights

He got friendly, holding my hand
She got friendly down in the sand
He was sweet just turned eighteen
Well, she was good you know what I mean
Summer heat, boy and girl meet
But, oh, oh, the summer nights

{ *Well-a well-a well-a huh*
Tell me more, tell me more
Was it love at first sight?
Tell me more, tell me more
Did she put up a fight?

Tell me more, tell me more
How much dough did he spend?
Tell me more, tell me more
Could she get me a friend?

{ Took her bowling in the Arcade
We went strolling, drank lemonade
We made out under the dock
We stayed up 'till ten o'clock
Summer fling, don't mean a thing
But, oh, oh, those summer nights

It turned colder, that's where it ends
So I told her we'd still be friends
Then we made our true love vow
Wonder what she's doing now
Summer dreams, ripped at the seams
Bu-ut oh, those summer nights!

Tell me more, tell me more!

Torna a escoltar la cançó i marca amb una creu a quines estrofes el cor fa veus.

Activitats del tema

15. Quins tipus de veus femenines existeixen? Ordena-les d'aguda a greu.

16. Ordena de greu a agut les veus masculines

17. Estableix similituds i diferències entre òpera, sarsuela i musical.

18. Fixa't en aquest fragment de la partitura de l'ària de la *Reina de la Nit*

- Completa les línies divisòries.
- Escriu el nom de les notes
- Explica el significat de la indicació que apareix a l'inici.
- Per a quin tipus de veu està escrita aquesta ària?

Allegro

...

19. Escolta el tema del *Mikado* de Gilbert & Sullivan i completa el musicograma.

A – tenor – trio – A – B – soprano

.....	A baríton
.....

20. Llegeix el següent article i respon a les preguntes

Recomanacions per a una higiene vocal correcta. ÁNGELES LÓPEZ

Els problemes de veu es poden prevenir. Seguint unes normes senzilles, qualsevol persona pot mantenir una veu sana. Guia per a tenir cura de la veu:

- Controleu els **crits**, no parleu fort ni tampoc xiuxiuegeu.
- Elimineu les escurades de coll, el xoc fort i repetit de les cordes vocals fa que aquest s'inflami.
- No respireu per la boca, afavoreix l'entrada d'aire fred.
- Manteniu una postura corporal correcta: esquena, espatlles i malucs ben alineats són fonamentals per a amplificar la veu i no forçar la gola.
- Si per la vostra professió heu de parlar molt, feu servir la regla 60/10: després de 60 minuts parlant, 10 minuts de silenci.
- Preneu **aigua** amb freqüència, us ajudarà a mantenir les cordes vocals hidratades.
- No fumeu, el tabac resseca la mucosa de la laringe.
- Eviteu els **sopars copiosos**, aquests afavoreixen el reflux dels sucus gàstrics cap a la laringe, la qual cosa produeix una irritació de la zona.
- No abuseu d'aliments rics en greixos, afavoreixen la sequedat de boca.
- Intenteu no parlar en ambients molt sorollosos.
- No preneu **begudes estimulants** com la cafeïna, el cafè o te perquè són irritants.
- L'aire condicionat i la calefacció molt alta ressequen molt l'ambient i la mucosa de la gola.
- Dormiu de 7 a 8 hores, el descans nocturn millorarà la vostra salut i afavorirà el repòs vocal.
- Si teniu problemes de gola, minimitzeu l'ús de la veu.
- Busqueu moments per a la **relaxació**.

- A vegades tens sensació de dolor en parlar o cantar?
- Notes que hi ha persones del teu entorn que parlen forçant la veu?
- Parles en ambients sorollosos: a casa teva (rentadora, aspiradora, televisió) o fora (bars, discoteques...)?
- Tens cura de la teva veu? Practiques les recomanacions de l'article?

21. Completa la taula amb els diferents tipus de veus.

	Greu	Mitjana	Aguda
Femenines			
Masculines			

22. Explica la diferència entre un cor de veus iguals i un de veus mixtes.

Música

Tema 7: Els instruments

1. Els instruments musicals.

Els instruments són els objectes que fem servir per produir sons musicals. Tots els instruments necessiten un mitjà que **emeti** el so i una **caixa de ressonància** que permeti amplificar-lo.

Existeixen tres famílies d'instruments principals: de **corda** (també anomenats **cordòfons**), de **vent** (**aeròfons**) i de **percussió** (**idiòfons** i **membranòfons**). Dins de cadascuna d'elles hi trobem diverses subfamílies.

2. Instruments de corda

El so s'obté amb la vibració de les **cordes**. Segons com es produeix aquesta vibració, fregant, polsant o percutint les cordes, es classifiquen en:

- **Instruments de corda fregada.**
- **Instruments de corda polsada.**
- **Instruments de corda percutida.**

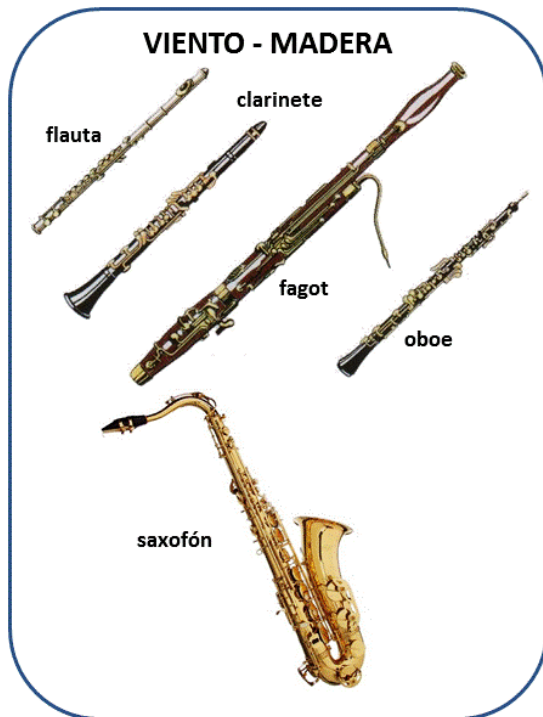

La familia de la cuerda: **CORDÓFONOS**

3. Instruments de vent

Els **instruments de vent** es caracteritzen per produir el so mitjançant la vibració d'una columna d'aire, quan l'instrumentista bufa a través de l'instrument. Segons la mida de la columna d'aire, sonen notes més agudes o més greus. Es classifiquen en **vent-fusta** i **vent-metall**, no tant pel material amb què estan fabricats, sinó per la manera com el so s'emet i es produeix.

La familia del viento: AERÓFONOS

4. Instruments de percussió

La paraula percutir significa 'copejar'. Molts dels instruments de percussió sonen quan se'ls copeja; per fer-ho, s'utilitzen les mans o diferents bastons, escombretes o baquetes. Alguns ho fan en xocar contra ells mateixos. N'hi ha que produeixen el so en ser fregats i d'altres, quan se'ls sacseja.

Els instruments de percussió es classifiquen de dues maneres:

- Segons el **tipus de so** que produeixen: d'**altura determinada** o d'**altura indeterminada**.
- Segons l'agent que produeix el so:
 - **Membranòfons**. El so es produeix mitjançant una membrana tensada de pell, pergamí o material plàstic que vibra quan és copejada.
 - **Idiòfons**. Generalment són de fusta o de metall, i el so es produeix quan el cos del propi instrument vibra mitjançant mètodes diferents: percutint amb una baqueta (triangle), pel fregadís (güiro), fent-los xocar (claves) o sacsejant-los (maraques).

IDIÓFONOS

La familia de la percusión: IDIÓFONOS Y MEMBRANÓFONOS

MEMBRANÓFONOS

5. Instruments electròfons

Els **instruments electròfons** produeixen el so mitjançant el corrent elèctric. Això els diferencia dels instruments acústics o convencionals que ja coneixes. Es poden dividir en dos grups: els elèctrics i els electrònics.

Instruments electròfons

Elèctrics

Electrònics

CLASSIFICACIÓ DELS INSTRUMENTS

Instruments de corda

- El so es produeix per la vibració d'unes cordes que l'instrumentista acciona.

Corda fregada	Les cordes vibren en ser fregades per un arc .	Violí Viola Violoncel Contra baix
Corda polsada	Les cordes vibren quan es polsen o pincen amb les ungles, la polpa dels dits o bé una pua.	Guitarra Arpa
Corda percudida	Las cordes vibren quan en prémer una tecla s'acciona un martell que les copeja.	Piano

Instruments de vent

- El so es produeix, quan l'instrumentista bufa, per la vibració d'una columna d'aire a través de l'instrument.

VENT-FUSTA	Flauta Flautí
	Clarinet Saxòfon
	Oboè Corn anglès Fagot Contrafagot
VENT-METALL	Trompeta Trompa Tuba Trombó de vares

- Altres instruments de vent són els de **manxa i llengüeta lliure**, en què la columna d'aire no s'obté per la bufada de l'executant, sinó per l'acció mecànica d'un manxa (l'**orgue** i l'**acordió**).

INSTRUMENTS DE PERCUSSIÓ			
D'ALTURA INDETERMINADA (emeten ritmes)		D'ALTURA DETERMINADA (emeten notes musicals)	
Membranòfons El so es produeix amb la vibració d'una membrana tensada (pandero, pandereta, caixa, bombo, djembe).	Idiòfons El so es produeix quan el propi cos de l'instrument vibra de maneres diferents: • Per percussió: triangle, caixa xinesa, gong. • Fent-los xocar: platerets, castanyoles, claves. • Sacsejant-los: cascavells, fuet, maraques. • Pel fregadís: güiro, xerric-xerrac.	Membranòfons Timbales, congues, bongos.	Idiòfons Xilòfon, vibràfon, temple-block, glockenspiel, campanes tubulars.

INSTRUMENTS ELECTRÒFONS	
El so es produeix mitjançant el corrent elèctric.	
INSTRUMENTS ELÈCTRICS	INSTRUMENTS ELECTRÒNICS
Guitarra i baix elèctrics.	Piano elèctric, sintetitzador, mostrejador.

6. L'orquestra.

En l'àmbit de la música culta occidental, les dues formacions instrumentals de més envergadura són l'**orquestra simfònica** i la **banda**. El nombre d'instrumentistes no està determinat, però pot arribar al centenar de músics. En totes dues és molt important el paper d'un **director**, la persona que ha d'estudiar i conèixer l'obra que es vol interpretar i que, marcant el compàs, ha d'unificar el *tempo* i la interpretació de tots els músics.

Orquestra simfònica o filharmònica

És formada per instruments de **corda**, **vent-fusta**, **vent-metall** i **percussió**. Hi ha una presència majoritària d'instru-

ments de **corda fregada**, que es divideixen en **cinc grups**: violins primers –situats a l'esquerra del director–, violins segons, violes, violoncel·ls i contrabaixos. El violinista més destacat, conegut com a **concertino**, exerceix de representant de l'orquestra i se situa en la posició més propera al director, a la secció dels violins primers. A partir del segle XX, els instruments de percussió van assolir molta més importància en l'orquestra.

Abans de començar a tocar una obra, s'ha d'unificar l'afinació de tots els instruments. Per fer-ho, l'**oboè** toca la nota *la* i, partint d'aquest so, cada instrumentista verifica l'afinació del seu instrument.

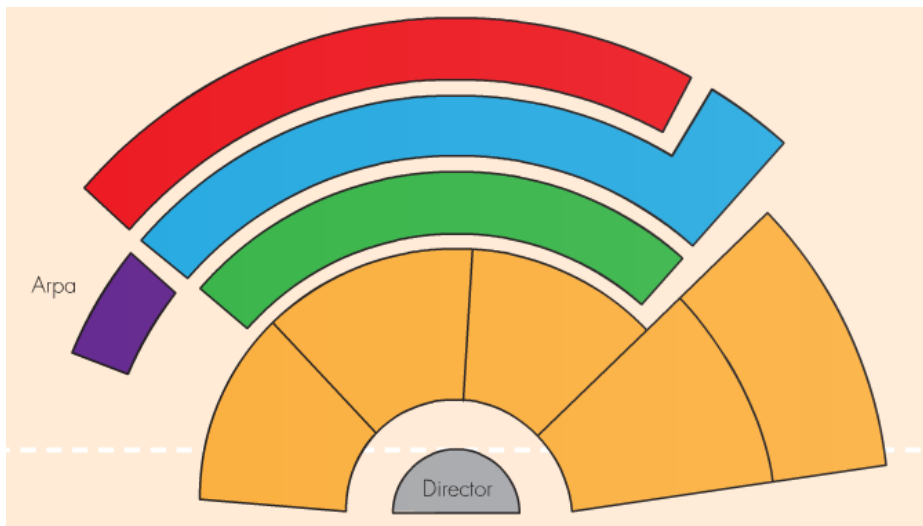
Activitats del tema

1. Explica la diferència entre els instruments de corda fregada, pinçada i percutida. Posa un exemple de cadascun d'ells.
2. Ordena de greu a agut els instruments de corda fregada.
3. Classifica aquests instruments per famílies instrumentals:

arpa, trompeta, clarinet, viola, piano, flautí, guitarra, tuba, trombó de vares, violoncel, oboè, saxòfon, fagot. Pots completar la taula amb altres instruments que coneguis.

Corda fregada	Corda polsada	Corda percutida	Vent-fusta	Vent-metall

4. Escriu els noms de les diferents seccions instrumentals en aquest esquema d'orquestra simfònica.

5. Completa la taula

ORQUESTRA SIMFÒNICA			
SECCIÓ CORDA	SECCIÓ VENT FUSTA	SECCIÓ VENT METALL	SECCIÓ PERCUSSIÓ
violins primers	flautí		platerets
violes	oboès	trombons	campanes tubulars
			gong

6. Busca el nom de dotze instruments de corda i vent en aquesta sopa de lletres.

7. Identifica els instruments d'aquest dibuix.

8. Classifica aquests instruments per famílies: corn anglès, trompa, clarinet, viola, piano, flauta, guitarra, tuba, trombó de colissa, contrabaix, arpa, contrafagot. Completa la taula amb altres instruments.

CORDA FREGADA	CORDA PINSADA	CORDA PERCUTIDA	VENT FUSTA	VENT METALL

Música

Annex – Activitats pel ·lícules

Introducció: Com redactar una opinió personal.

Quan te la demanin aquestes preguntes et poden ajudar a escriure la opinió personal:

- a. T'ha agradat o no? Perquè?
- b. Trobes interessant la història? T'agrada el tema que tracta? Perquè?
- c. T'agrada com sonen les cançons? Les veus?
- d. Hi ha alguna cosa que canviaries?
- e. Creus que els actors actuen bé?
- f. T'esperaves aquest final? Hauries posat un final diferent?
- g. Ha sigut una pel·lícula que s'ha fet curta o llarga?
- h. Quina part t'ha agradat més? i la que menys?
- i. Has après coses amb aquesta pel·lícula?

Si alguna pregunta no es pot respondre deixa-la en blanc.

**Recorda que redactar una opinió personal NO és respondre a aquestes preguntes.
Has de presentar un text. Les preguntes només són per ajudar.**

Recorda que sempre has de raonar la resposta!

Et poso un exemple fent una fragment de la opinió personal de la pel·lícula *Shrek*.

- Començo per respondre les preguntes
 - T'ha agradat o no? Perquè?
 - **Sí, m'ha agradat molt. L'he trobada divertida i tendre**
 - Trobes interessant la història? T'agrada el tema que tracta? Perquè?
 - **Sí, perquè penso que no s'ha de discriminar a ningú pel seu físic.**
 - T'agrada com sonen les cançons? Les veus?
 - **M'han agradat molt les cançons, sobre tot l'Al·leluia**
 - Hi ha alguna cosa que canviaries?
 - **No.**
 - ...
- I després escric el text a partir de les meves respostes (procura no fer repeticions de paraules).

“La pel·lícula de Shrek m'ha agradat molt, l'he trobada divertida i tendre. Penso que el tema és molt interessant i que és important difondre el missatge que no s'ha de discriminar a ningú pel seu físic perquè avui en dia passa sovint tot el contrari. Les cançons de la pel·lícula són fantàstiques i la meva preferida és L'Al·leluia. No canviaria res d'aquesta pel·lícula...”

1. Back to the Future

Back to the Future (titulada *Regreso al futuro* a Espanya i *Volver al futuro* a Hispanoamèrica, també abreujada com *BTTF*, per la seva sigla en anglès) és una pel·lícula de ciència ficció i comèdia de 1985 dirigida i escrita per Robert Zemeckis -Bob Gale també va estar com guionista-, produïda per Steven Spielberg i protagonitzada per Michael J. Fox, Christopher Lloyd, Llegeixi Thompson, Crispin Glover i Thomas F. Wilson. La trama relata les aventures de Marty McFly, un adolescent que és enviat accidentalment en el temps de 1985, la seva època, a 1955. Després alterar els successos ocorreguts el 1955, específicament aquells en els que els seus pares es van conèixer i es van enamorar, Marty ha d'intentar reunir als seus pares de nou per assegurar la seva pròpia existència.

Activitats de la pel·lícula "Regreso al futuro"

1. Barra del temps: Mentre visionem la pel·lícula farem una barra del temps numerant els salts en el temps que fa el protagonista.

2. Taules comparatives entre 1955 i 1985.

Fer dues taules amb tres objectes o situacions que hem trobat a la pel·lícula que canvien en aquestes dues dates. Una d'objectes o situacions generals i l'altre de objectes o situacions musicals.

General	1955	1985

Música	1955	1985

4. Fes un resum de la pel·lícula (mínim 15 línies).

5. Opinió personal (mínim 10 línies) .

6. Comenta com és la banda sonora a les escenes de les persecucions.

Com és la música?

Hi ha canvis en la música o es igual durant tota la persecució?

A les tres persecucions fan servir la mateixa música? Si la resposta es negativa, perquè creus que canvia?

7. Cerca la definició de leitmotiv i escriu-la a continuació. Hi ha algun leitmotiv en les escenes de les persecucions?

2. Les Choristes

Les Choristes és una pel·lícula francesa en coproducció amb Suïssa dirigida per Christophe Barratier i estrenada el 2004.

Argument: Pierre Morhange, un home ja madur, un director d'orquestra famós, torna a casa perquè se li ha mort la mare. Aquest retorn, gràcies a un amic d'infantesa, el porta a descobrir el dietari del qui fou el seu primer professor de música. D'aquestes pàgines en surten els records que conformen la pel·lícula. Tornant, doncs, enrere el 1949, Clément Mathieu, professor de música en atur, entra com a vigilant a un reformatori de menors masculí, on Pierre està internat. El sistema d'educació allà és repressiu, inhumà i contraproduent, de manera que el propi director Rachin no acaba de controlar els alumnes més difícils. Els mètodes violents i inapropiats rebel·len Mathieu que, malgrat l'agressivitat dels nens i noiets, sent compassió i estimació pels deixebles. Se li acut una manera d'acostar-s'hi i de fer més portadora l'estança al reformatori i és creant una coral. Coneix el poder de la música i creu que la màgia del cant aconseguirà ser un pal·liatiu per a unes vides prou desgraciades. I efectivament és així per alguns d'ells, en particular per Pierre, que acabarà essent un director d'orquestra reconegut.

2. Comenta com es la música de fons del començament... Què transmet a l'espectador?
3. Compara la música anterior amb la que sentim quan els nens comencen a fer cas a Mathieu. Que et fa sentir aquesta segona música?

14. Visiona un vídeo del protagonista de la pel·lícula gravat a l'any 2010. Que ha passat amb la seva veu?

15. Fes un resum de la història que explica aquesta pel·lícula (mínim 15 línies).

16. Opinió personal: Què t'ha semblat aquesta pel·lícula? (mínim 10 línies).

3. Singin' in the rain

Cantant sota la pluja

"Cantant sota la pluja" pertany al gènere anomenat musical i és una pel·lícula emblemàtica de la història del cinema; el nombre que li dona títol és considerat per molta gent com el millor nombre musical de la història. Aquesta pel·lícula és de l'any 1952, encara que els esdeveniments que narra tenen lloc l'any 1927. És cert el que s'explica: l'invent del cinema sonor va ser rebut amb un gran escepticisme, i al principi van ser pocs els que van creure en el seu èxit.

El títol l'hi va posar Arthur Freed, productor de la pel·lícula, abans fins i tot que el guió inclogués algun nombre musical cantat sota la pluja. Gene Kelly i Stanley Donen van mostrar la seva disconformitat amb aquest nom, al que Freed només va argumentar dues coses: que ell havia escrit aquesta cançó i que sempre havia volgut fer una pel·lícula amb ella.

L'únic número musical nou de la pel·lícula és el de Moses supposes (embarbussament). Els altres van ser rescatats d'altres musicals anteriors. Cantant sota la pluja s'inspirava en un altre similar, cantat i ballat per Maurice Chevalier 15 anys abans.

En la pel·lícula se cita diverses vegades la primera pel·lícula sonora de la història: *El cantant de jazz*, d'Alan Crosland. Es tracta d'una curiosa pel·lícula: en la seva majoria és muda, però conté nombres musicals i alguns breus diàlegs.

Es diu...

Que l'escena del ball sota la pluja va ser assajada per Gene Kelly i el director Stanley Donnen durant setmanes; en canvi, el seu enregistrament es va realitzar en una sola presa. La pluja que s'aprecia en la famosa escena no és aigua, sinó una solució salina lleugerament barrejada amb llet perquè pogués ser captada perfectament per la càmera.

Que el dia del rodatge de l'escena sota la pluja, Gene Kelly va arribar a l'estudi tremendament constipat i amb 40 de febre; encara que Stanley Donnen li va proposar realitzar un altre ball i eliminar el de la pluja perquè no es mullés, Kelly es va negar a canviar l'escena i la va rodar en tan lamentables condicions.

Debbie Reynolds tenia 19 anys quan es va rodar la pel·lícula. La seva filla, Carrie Fisher, també és actriu: potser la recordis per la seva actuació com a Princesa Leia en La Guerra de les Galàxies.

Activitats

1. En la pel·lícula hauràs observat que el pas del cinema mut al sonor va portar amb si enormes canvis en la indústria cinematogràfica. Relaciona cadascun d'aquests punts amb situacions, personatges o seqüències de la pel·lícula.

A. Els actors van haver d'adaptar-se a una nova forma d'actuar. Com a conseqüència, alguns van caure en l'oblit, uns altres van aconseguir adaptar-se, i van néixer noves estrelles cinematogràfiques, especialment les relacionades amb el cant i el ball.

B. La manera de fer les pel·lícules i els platons varen canviar molt.

C. Van néixer noves professions relacionades amb el so: tècnics d'enregistrament, muntadors de so, guionistes per escriure els diàlegs, experts en efectes de so, compositors per a les bandes sonores...

2. El primer sistema utilitzat per proporcionar so a les pel·lícules va ser comprat per la Warner a la Western Electric i es deia Vitaphone: un engranatge mecànic unia el projector (imatge) amb el gramòfon (so), assegurant d'aquesta manera que els dos es moguessin a igual velocitat. Quin problema tenen a la pel·lícula amb aquest sistema?

3. La primera pel·lícula amb so va ser un musical, "El cantor de jazz", protagonitzat per Al Jolson i dirigit per Alan Crosland. Escriu algunes de les opinions que els personatges de "Cantant sota la pluja" donen sobre "El cantor de jazz".

4. Recorda algunes dels números musicals de la pel·lícula i selecciona el que més t'ha agradat i el que menys (explica per què).

- "*Fit as a Fiddle*": Kelly explica com ha arribat a l'èxit, això sí, no gaire veraçment.
- "*All I Do is Dream of You*": Debbie Reynolds actua en una festa amb altres coristes per divertir als convidats.
- "*Make 'em Laugh*": és un fantàstic número que interpreta el genial Donald O'Connor amb tal vehemència que va haver de fer llit -altres diuen que va estar hospitalitzat- durant una setmana després d'haver-lo completat, ja que havia patit un greu esgotament físic i doloroses cremades pel freg de la catifa.
- "*Beautiful Girl*": quan els executius de Hollywood es fixen en Debbie Reynolds i li proposen un contracte.
- "*You Were Meant for Em*": on queda clara l'atracció que Gene Kelly i Debbie Reynolds senten cadascun respecte a l'altre.
- "*Moses Supposes*": Gene Kelly i Donald O'Connor fan classes de dicció.
- "*Good Morning*": Gene Kelly dubta de les seves qualitats com a actor. Debbie i Donald el convencen perquè faci un musical de la pel·lícula que acaba de rodar.
- "*Singin 'in the Rain*": Gene s'adona que no pot fer un musical amb Lina. Debbie la doblarà. Kelly accepta no sense reticències. Per una vegada ... Està enamorat de Debbie. Felç, canta sota la pluja.
- "*Would You?*": Número que afegeixen a la pel·lícula "*El cavaller dansaire*" per fer-la musical.
- "*Broadway melodies*": Un altre número nou per la pel·lícula "*El cavaller dansaire*". Llarga seqüència que inclou un ballet.